

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H 10
**DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE 1967**

ÅRSSKRIFT

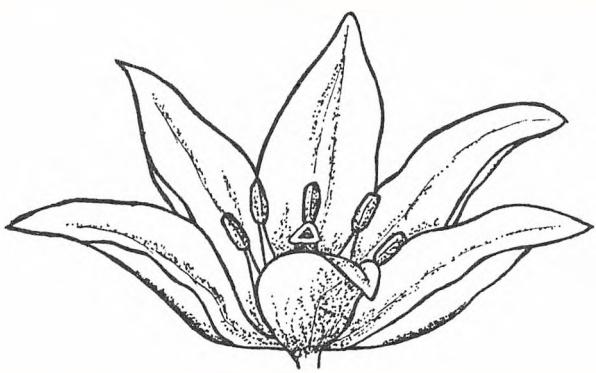
STATENS PÄDAGOGISKE STUDIESAMMUND

Indhold

I anledning af...	
Af O. Lassen	Side 5
Kære gamle elever	
Af A. Hartvig	Side 9
Skolens forstander	
Af O. Lassen	Side 13
Betrægtninger	
Af F. Blach	Side 17
Mig selv	
Af O. Sørensen	Side 21
Interview m. Bj. Hauger	
Af F. Spanning	Side 25
Valg af idræt	
Af T. Benjaminsen	Side 31
Idræt og højskole	
Af B. Hauger	Side 33
Musik til gymnastik	
Af S. Troelsen	Side 37
Et år og så farvel	
Af P. Jensen	Side 40
Hilsen fra formanden	
Af N. P. Knudsen	Side 44
Skolens kursus	
Af B. Hauger	Side 47
25 år på Den Jyske	
Af K. Thomassen	Side 48
Og diverse andre ting	
Siderne	
4, 12, 24, 29, 30, 39, 46, 64-72	

ÅRSSKRIFT 1967

UDGIVET AF DEN JYSKE IDRÆTSSKOLE S E L E V F O R E N I N G

Hermed udsender elevforeningen igen sit årsskrift – endnu en gang under redaktion af undertegnede.

Og atter er det gjort efter samme princip: det skal være læseværdigt og orienterende, hovedsageligt omhandlende Den Jyske Idrætsskole og de personer, der har tilknytning dertil.

Et simpelt, men godt princip som bidragydere og undertegnede har forsøgt at gennemføre, forhåbentlig til glæde for gamle elever og venner til skolen samt for det hele personale, som med den nye forstander i spidsen skal have tak for god og værdifuld støtte og opbakning.

Hermed – med megen tak til alle bidragydere og med vor udsendelse af årsskrift 1967 – ønsker jeg på egne og elevforeningens vegne alle et godt nyt år. Med fremskridt for Den Jyske Idrætsskole.

O. S.

Den Jyske Idrætsskole

3. oktober 1942—1967

Melodi: Nu tak for alt . . .

Du kære skole ærværdig stå —
i læ af skærmende grønne kroner.
Så mange strenge, du spiller på —
Svend Aage skabte dine toner.

»Ja, pløj din fure og strø Gud's sæd,«
så' talte han, der da kom til roret —
for arbejd' selv, var han ikke ræd,
og mangen ung blev ansporet.

»Benyt den dag, der nu glider hen.
Ja, gør din pligt der, hvor du nu sættes,«
så' talte han — om og om igen,
»den glæde ej dig må fattes.«

En skole helt i sit eget spor —
har været målet igennem tiden,
hvor ånden god midt iblandt os bor,
og hvor man henter sig viden.

Du bæved' lidt, nu du frygte ej;
du er jo atter i gode hænder,
du følger stadig den samme vej
i tryghed atter flammen brænder.

Ja, dag og år gled så hastigt hen —
som perler skønne på snor vi trække.
Med kærlig hånd dig vi lede frem
ad fremtidsårenes række.

Signe.

DJI I anledning af ...

Den Jyske Idrætsskoles beståen gennem 25 år er en begivenhed, der vel er værd at markere. Den sejge kamp af Svend Aage Thomsen for at nå frem til realiteter angående den påtænkte skole, viste sig konkret ved grundstensnedlæggelsen den 3. okt. 1942. FU (forretningsudvalget) valgte denne dag til festligholdelse af flere årsager. Man havde drøftet den 25. jan., idet det første sammentræde af et repræsentantskab denne dato 1942 godkendte, at beliggenheden skulle være i Vejle, samme dag blev de af civilingeniør, dr. tech. Ostenfeld udarbejdede tegninger godkendt, og det vedtages at udbyde arbejdet i licitation samt andrage arbejdsministeriet om støtte i h. t. beskæftigelseslovene. Forslag til skolens fundats blev godkendt og ansøgning om tilladelse til indsamling til fordel for skolen blev indsendt. Denne tilladelse forelå den 2. august. Vejle kommune skænkede grunden og var på anden måde stærkt behjælpelig og viste yderligere sin store interesse ved at lade byens borgmester, nu afdøde N. P. Jensen, være formand for bestyrelsen.

Alt dette skete under den 2. verdenskrig, og muligheden for at bygge skolen efter de oprindelige tegninger lod sig ikke gøre. Den reducerede plan blev udført etapevis, og i sommeren 1943 tog Dansk Håndboldforbund skolen i brug til et kortere kursus. Samme år den 3. november begyndte den første højskole. Man valgte derfor dagen for grundstensnedlæggelsen, 3. oktober 1942, på hvilket tidspunkt, der først var fast grund under fodderne med vished for skolen.

Skolens senere udbygning, der fuldførtes i 1958, bragte skolen et videre skridt fremad, og Vejle by samt DIF viste igen storsind overfor skolen. Uden dette havde planerne været urealisable. Det var en stor og god udbygning, der fandt sted, men det vil ikke dermed være sagt, at ethvert ønske om forbedring og udbygning dermed er opfyldt.

Skolen festede den 3. oktober i år sammen med en snæver kreds, bestående af skolens medarbejderstab, medlemmer af repræsentantskabet, repræsentanter fra Dansk Idræts Forbund, De danske Skytte-, Gymnastik- og Ungdomsforeninger og De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger. Det blev en

smuk dag. Tidligt om formiddagen nedlagdes en krans på Svend Aage Thomsens grav, og fra hjemkomsten herfra blev skolen besøgt af en stadig strøm af gratulanter, som viste, at skolen havde mange venner.

Gratulanterne nøjedes ikke med kun at ønske til lykke, men medbragte gaver og blomster samt især pengebeløb til skolens udsmykningfond, og denne blev på dagen beriget med over 11.000 kr. Aftenfesten forløb på allerbedste og smukkeste måde. Ellen havde madmæssigt gjort middagen festlig, og deltagerne bidrog deres til, at aftenen blev et uforglemmeligt minde. Stemningen var hyggelig og familiær, og der blev udtaalt mange smukke og gode ord for skolen, omfattende alt og alle. Der var vist ingen, der havde fundet aftenen lang og trættende, da vi efter at have siddet til bords fra kl. 19 til ca. kl. 23.30 rejste os for at begynde med at sige farvel og tak for en dejlig dag og aften. Som et yderligere tilskud til festens charme havde Signe produceret 2 sange, og aftenen sluttede med, at vi sang skolens sang.

Det store beløb, der indkom til skolens udsmykning, var kærkommert, og vore ønsker går ud på udførelse i forskel-

Otto Lassen taler under jubilæumsfesten

lige retninger. Et endog stort beløb fra hele skolens medarbejderstab blev medfulgt af et ønske om en udsmykning af gangen langs foredragssalen, og man sigter endvidere på, at gøre grønnegården attraktiv, men da dette formentlig vil kræve endog meget store beløb, har man rettet henvendelse til et par fonds om hjælp til denne opgave. Fra det ene fond har man modtaget et halvt løfte, hvorimod man endnu ikke har hørt noget fra det andet fond.

25 år er forløbet godt for »Den Jyske Idrætsskole«. Mange kurser har været afholdt i årenes løb. Antallet af kursister på kortere kurser og gæster har været mellem 75.000 og 100.000, nærmere det sidste end det første tal. Af højskoleelever har der været knap 2.100, et anseligt tal, når man tager den lille skole i betragtning i årene indtil 1958.

Skolen kan siges at have haft 2 hovedperioder. En periode med den lille skole, hvor skolens eksistensberettigelse blev slået fast, og en periode efter udbygningen i 1958, hvor en udbygning af skolens tidligere arbejde og en ny rytme i forhold til de større forhold fik sin form. Det er min opfattelse, at vi nu står overfor en tredie periode, hvor nye tanker og former vil blive indbygget i traditionerne fra det bestående, men det hører til de opgaver, som skolens forstander Bjarne Hauger vil redegøre og stå inde for.

Der sker stadig en udbygning af skolen på forskellig måde. Efter 1958 udbygningen er der kommet 2 nye lærerboliger og en udbygning ved hallen, og i øjeblikket er der indsendt andragende til undervisningsministeriet om bygning af yderligere 2 lærerboliger, hvoraf den ene er tiltænkt forstanderen samt en udbygning ved gymnastiksalen, hvori placeres et robassin, som Dansk Forening for Rosport betaler »indmaden« til. Det sidste er et led i en plan og et ønske om, at skolen efterhånden kan tilfredsstille så at sige alle danske idrætsdiscipliner.

Såfremt de i anden artikel omtalte planer med en videregående uddannelse af ledere, instruktører og trænere føres ud i livet, kan der blive tale om, forsåvidt »Den Jyske Idrætsskole« kommer med i denne udvikling, hvilket jeg personligt finder vil være helt naturligt, at der opføres en særskilt kursusfløj med tilhørende faciliteter, nødvendige undervisningslokaler og laboratorier. En sådan udvidelse ville kunne give en i høj grad ønskelig aflastning af de nuværende undervisningslokaler,

som vel må siges at blive udnyttet i øjeblikket til den yderste kapacitet. I forbindelse med en levende skole som »Den Jyske Idrætsskole« må der stadig være forbedringer og udvidelser, som står på ønskesedlen, men gennemførelsen af sådanne planer kræver penge, og selv om skolen på papiret er i besiddelse af en stor egenkapital, ca. 1 mill. kr., er det ikke rede penge, men kapital der er bundet i bygninger og anlæg og derfor ikke disponible direkte, hvorfor gennemførelsen af ønskelige planer kun kan ske i takt med muligheden af at fremskaffe nødvendig likvid kapital. Der forestår et interessant arbejde med den nye forstander og FU imellem med drøftelser om fremtidsplaner, drøftelser om i hvilken prioritetsfølge disse skal realiseres og muligheden for at fremskaffe nødvendige midler i takt hermed. Der eksisterer i øjeblikket en god skole, beliggende på et af vort lands kønneste områder, men enhver mulighed for at gøre det endnu bedre bør fremmes, og idet jeg slutter, vil jeg udtrykke ønsket om, at der efter den næste femogtyveårige periode vil stå en nogenlunde nær idealskole, som har udfyldt sin plads i dansk idræt og i dansk højskoleliv på en sådan måde, at der til den tid vil stå yderligere respekt om skolens virksomhed.

Otto Lassen.

Kære gamle elever!

Canada, d. 15. 9. 67.

Ja, så blev der endelig tid til at sende jer en lille hilsen fra det fremmede. Det er da også forfærdeligt, som tiden løber af sted. At der næsten er gået 2 måneder, kan ingen af os forstå, og så har vi dog alligevel oplevet en masse dejlige ting. Vi startede som sagt i Haslev, hvor vi trænede i 10 dage, det gik selvfølgelig mest med opstilling, gymnastik og folkedragter samt en masse papirer m. m.; pigerne skulle også lære lidt af min måde at lave gymnastik på. Når man får så mange forskellige piger fra forskellige hold, kan det godt være meget svært at få dem gjort ens. Den 12. august fløj vi med et islandsk fly til USA, mellemændede i Göteborg og Reykjavik. Det tog i alt 12 timer, da vi havde to timers ophold hvert sted. Da vi kom til New York, kørte vi direkte op på farmen, hvor vort fremtidige hjem var parkeret, nemlig 8 campingvogne og biler. Det tog en dags tid at få dem gjort rene efter 2 års hvil. Turen gik til staten Connecticut til en lille bjergby, som hed Kent, der skulle vi træne i 3 uger. Vi skulle være på pigeskolen, som lå højt oppe på et bjerg; drengene trænede nede i dalen på drengeskolen. Det var en dejlig tid, men meget strengt. Vi trænede 6 timer om dagen plus med folkedans om aftenen, så man kunne nok falde i søvn om natten. Vi sluttede med en lille opvisning for byens befolkning, der kom i alt 1000 tilskuere, det var meget flot, efter det var den første.

Nu skulle vi så på vores turné, og den første tur gik mod Montreal, vi blev budt velkommen af den danske menighed, som havde lavet et stort festligt dansk kaffebord inde i deres kirke, det var noget så hyggeligt.

Dagen efter var det verdensudstillingen, der var på programmet, det var en meget stor oplevelse — Expo — som de kalder det i år. Den russiske pavillon var nok den mest imponerende, og selvfølgelig så vi den danske, som var en stor skuffelse, man var ligefrem flov over at være fra det land. Jeg hørte en bemærkning fra nogle mennesker om, at det var et værre venteværelse at være i. Desværre kunne vi ikke nå at se ret meget på 2½ dag, man skulle have 12-14 dage i alt. Der var nogle sporvogne 10-12 m over jorden, hvor man kunne køre rundt og se hele udstillingen.

Vi er så heldige at være inviteret til at skulle lave opvisning på »Danmarks-dagen« d. 22. september, hvor Margrethe og Henrik kommer, om det lykkes er vist et meget stort problem, da vi har opvisning i Vestcanada d. 21. og 23., der er tale om, at militæret evt. skal flyve os frem og tilbage, det kan blive meget spændende.

Fra Montreal gik turen videre nord på til byen Edmonton. Naturen i Nordcanada er ualmindelig smuk med høje bjerge, og her i efterårstiden farvestrålende skove. Vi har haft solskin hver eneste dag endnu, så vi er meget brune. Heroppe i bjergene er luften meget frisk – altid skyfri himmel, men om natten kan der være meget koldt. I Edmonton havde vi opvisning i Forum – plads til 4.000 mennesker, og alt var udsolgt, så der var stemning som til en fodboldkamp mellem Vejle-Horsens (ha-ha). I Østcanada bor der ca. 70 pct. fransk-mænd, så vi studerede lidt, da de sang den canadiske national-sang på fransk.

I går kørte vi lidt sydpå igen, igennem den danske koloni New Denmark, hvor der ventede 100 danske for at hilse på os og et veldækket dansk smørrebrødsbord; det var hyggeligt, og de blev meget glade, da nogle af dem mødte bekendte fra deres hjemegn.

I aften havde vi opvisning på et helt nyt seminarium, der var plads til ca. 1.000, men der kom ligeved 1.500, så der måtte en del køre hjem igen. I aften har vi opvisning i byen Saint John, en by der virker meget snavset, og der er mange negre.

Vores program tager i alt ca. 2 timer, skiftevis piger og drenge, i alt 14 gange. Vi starter med et fællesprogram, det er noget folk kan lide her ovre. Man kan let imponere amerikanere og canadierne, især ved at 15 personer kan gøre det samme.

Vi har også en del instruktionskurser på de skoler, som vi om aftenen har opvisning på. T. V.-stationer er der næsten i hver lille by, så der er også en del henne på dem. Vi har ca. 20 opvisninger her i Nord- og Vestcanada, omkring 12. oktober går turen igen til U.S.A.

Her på holdet har vi et meget fint samarbejde, både med lederne og gymnasterne. Det har meget at sige, når man går sammen i 10 mdr., så jeg håber, det må fortsætte. Jeg tror, det bliver et godt, dygtigt og ensartet hold, når vi lige får en

4-5 opvisninger endnu. Her i min campingvogn bor vi 2, den anden pige er med som medhjælper på turen. Vi har alt, hvad der kan tænkes af luksus i vores bolig, så det er ingen sag.

Og med dette brev en hilsen til alle gamle elever med tak for fem dejlige år.

Astrid Hartwig.

Bjarne Hauger

Den nye forstander for Den Jyske Idrætsskole, Bjarne Hauger, er 48 år gammel. Han tog lærerklassen i København 1942, årskurset på Danmarks Højskole for Legemsøvelser 1943 og blev samme år ansat som lærer ved gymnasiet i Helsingør, hvor han var til 1952.

Aret før Idrætshøjskolen i Sønderborg blev indviet, i 1952, blev Hauger ansat som rådgivende for denne skole samtidig med, at han passede sin lærerstilling i Helsingør. I 1952 flyttede han til Sønderborg som leder af idrætsuddannelsen der og virkede samtidig som skolens kursusleder.

I 1960 kom Hauger til Esbjerg Seminarium med gymnastik som hovedfag og med regning og matematik som andre undervisningsområder. Desuden har han været stærkt engageret i idrætsundervisningens tilpassning til den nye seminarielov.

Siden efteråret 1966 har han været formand for Dansk Gymnastiklærerforening.

I sine yngre dage var Bjarne Hauger en fortræffelig fodboldspiller i B.1908 i København og i Helsingør I.F., og som håndboldspiller var han med i denne idrætsgrens stærke udviklingsår i sundbyen. Desuden har han virket som amtsidrætsinstruktør i Frederiksborg Amt for D.D.S.G.& I., som formand for idrætsudvalget i Sønderborg amt og som instruktør i gymnastik, boldspil og atletik ved utallige kursus rundt om i landet for såvel D.I.F., D.D.S.G. & I. og D.D.G.U.

Fra 1. september 1967 er Hauger tilknyttet som tilforordnet Den Jyske Idrætsskole med ansættelse som forstander fra 1. august 1968.

Skolens nye forstander

Det er en naturlig tanke, som er opstået hos redaktionen af årsskriftet, at der i dette skete en præsentation af skolens nye forstander, seminarielektor Bjarne Hauger, og i forbindelse med, hvorfor forretningsudvalgets valg netop faldt på denne mand.

Angående den sidste del har der selvfølgelig i skolens forretningsudvalg været mange dybtgående tanker, og som det senere vil fremgå, hænger det nøje sammen med de data, der gennem præsentationen af Hauger opregnes, men forud for dette har der været forskellige kriterier, som FU har opstillet og gennem det endelige valg søgt opfyldt. Primært har det været målet at finde en forstander, der internt var i stand til at udfylde en forstanders gerning som højskolemand, dernæst at han også havde evne til at give skolen ansigt udadtil, og endelig at disse to egenskaber var parret med evnen og erfaringen til at omgås, interessere og gøre skolens klientel. Det var også et ønske fra FU's side, at undervisningen i forbindelse med højskolen i visse henseender blev udvidet og moderniseret både med hensyn til den højskolemæssige og den idrætslige side af sagen. Men foruden denne side af arbejdet har »Den Jyske Idrætsskole« også et meget stort antal kortvarige kurser, som igennem årene har været dansk idræt til megen gavn og glæde. Disse kurser skulle gerne ikke alene fastholdes, men også udvides, således at dansk idræt virkelig kunne få en forståelse af, at »Den Jyske Idrætsskole« reelt var højborg for dansk idræt. I forbindelse med dette skal det fremhæves, at Dansk Idrætsforbund gennem tipsmidlerne kommer i besiddelse af væsentlig større beløb end hidtil, og at der af disse midler skal anvendes væsentlige beløb til dybere og videregående udannelse af ledere, instruktører, trænere og eventuelt også konsulenter. Dansk Idrætsforbund har nedsat to udvalg til at arbejde med denne sag, og forhåbentlig når disse udvalg frem til positive indstillinger. Den Jyske Idrætsskole bør også i den henseende være rustet til at deltage i disse opgavers løsning allerede fra begyndelsen, hvorfor der ved valget af ny forstander også skulle tages hensyn til denne opgave. Selvfølgeligt har der været mange andre overvejelser, men det vil føre for vidt at anføre

disse her. Men af det fremførte vil det fremgå, at man har ønsket at nå frem til et valg af en forstander, der er i besiddelse af ganske særlige og vidtspændende egenskaber, som er i en moden alder med gode erfaringer, og som er initiativrig og dynamisk.

Det var store ønsker fra forretningsudvalget om kvalifikationer, men ønsket om at tilføre skolen det bedste gjorde, at vi lod ønskerne gå i overkanten. Der fandtes vel kun ganske få, der var i stand til at leve op til disse ønsker, men da Bjarne Hauger kom i kontakt med FU, viste det sig gennem indgående samtaler og forhandlinger, at her var manden, som tænkte i samme baner som FU, blot hvor FU's ideer og tanker var forholdsvis vage ideer, var disse hos Bjarne Hauger i langt fastere baner og udfормninger. Den faglige baggrund var tip-top, og FU var ikke i tvivl om, at nu var den rigtige forstander fundet. Efter en betænkningstid slog Bjarne Hauger til og står nu som forstander for »Den Jyske Idrætsskole« i en kommende periode for skolen, den tredie periode vil jeg kalde den, hvor store og krævende opgaver venter.

Bjarne Hauger møder særdeles veludrustet til denne opgave. Man vil forstå det, når hans faglige og menneskelige baggrund nu ridses op. Født den 27. oktober 1919 har han i dag fået den modenhed og afklaring, som er af så stor værdi. En naturlig venlighed og åbenhed parret med en myndighed og et overblik for problemerne skulle give elever og medarbejdere ved skolen en god forstander. Samtidig er de faglige kvalifikationer i skønneste orden. Efter at have bestået studenteksamen fra Vestre Borgerdyd i 1938 tog han lærereksamen fra K F U M's seminarium i 1942 og frekventerede årskursus i 1943 på Danmarks Højskole for Legemsøvelser. – Efter uddannelsesstiden var Hauger lærer ved Helsingør Gymnasium fra den 1. august 1943 til den 1. april 1952, hvorefter han i tiden fra 1. april 1952 til 1. august 1960 var ansat som idrætsleder ved Idrætshøjskolen i Sønderborg og har endelig virket som seminarielektor ved Esbjerg Seminarium fra den 1. august 1960, fra hvilken stilling han først endelig kan løses pr. 1. august 1968. Denne tilsyneladende vanskelighed er efter forholdene løst på den bedste måde. Vinterskolen 1967-68 er blevet tilfredsstillende besat med lærerkræfter og Bjarne Hauger har lagt skoleplanen for vinterskolen i samarbejde med lærerkræfter-

ne. Endvidere kommer forstanderen 2 gange om ugen igennem højskoletiden. Fra foråret flytter forstanderen fast på skolen. Endvidere sløjfes sommerskolen for sandsynligvis ikke mere at opstå, og vinterskolen agtes udvidet til 8 måneders kursus med 4 måneder før og 4 måneder efter jul. De nærmere planer om dette overlades helt til forstaderen.

Det er således med direkte virke og indsigt i dansk idræts brede led både indenfor Dansk Idræts Forbund, De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger og De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger en forstader, der i sjæl den grad har benene i alle lejre. Hans erfaringer fra virket i Helsingør, fra lærerstillingen i Sønderborg, hvor han blandt andet også stod som leder af særlige kurser arrangeret af Dansk Idræts Forbunds specialforbund, hans tid i Esbjerg, hvor han som lektor havde gymnastik som hovedfag og desuden underviste i regning og matematik, er en baggrund, der lover godt for det fremtidige virke for skolen. Personlig deltagelse som aktiv deltager i idræt og ledergerning er heller ikke fremmed for Bjarne Hauger. Han var i sine yngre år en fortæffelig fodboldspiller i B 1908, og som håndboldspiller var han med til at præge holdet i Helsingør IF i håndboldspillets stærke udviklingsår. Endvidere er han formand for Dansk Gymnastiklærerforening og har virket som amtsinstruktør i Frederiksborg amt under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, været formand for idrætsudvalget i Sønderborg og bl. a. virket som instruktør indenfor Sønderjydsk Idrætsforening.

Bjarne Hauger er gift og har 3 voksne børn. 2 sønner er gifte og den tredie, en datter, går i 2. g. Det kræver sin mand at være forstader for en højskole, ikke mindst »Den Jyske Idrætsskole« med dens mangeartede virksomhed, men det stiller også store krav til en forstanders kone, og det er klart kommet til orde gennem samtaler med Bjarne Hauger og ved samvær med fru Benthe Hauger, at fru Hauger er levende interesseret i det fremtidige arbejde på skolen. Vi har indenfor FU fået den opfattelse, at skolen, dens medarbejdere og gæster og ikke mindst elever vil finde en forståelse og varmhjertet deltagelse med en opbakning bag forstaderens virksomhed og den daglige gang på skolen. Det er hyggeligt, at både forstaderen og hans kone har den specielle indstilling,

der har mulighed for at repræsentere det ideelle forstanderpar.

Som FU med forventningens glæde har foretaget ansættelsen af Bjarne og Benthe Hauger som forstanderpar for »Den Jyske Idrætsskole«, håber jeg, at gamle elever som hidtil i mindst samme grad vil slutte kreds om skolen og dens virke, for nye elever tror jeg sikkert, at det kommer af sig selv.

Selvom det tidligere i en snæver kreds er sagt, ønsker FU forstanderparret Bjarne og Benthe Hauger hjertelig velkommen til skolen med ønsket om al mulig fremgang og held med deres arbejde på og for skolen.

Otto Lassen.

DJI Spredte betragtninger over gl.elever

Så gik 6 år som lærer ved Den Jyske Idrætsskole. 6 år med mange glæder og adskillige skuffelser, men alt i alt gode og lærlige år. Nu før syvende omgang tager sin begyndelse, og man med stadig lige stor spænding ser frem til, at et nyt ukendt hold skal tage skolen i besiddelse, gør man sig visse betragtninger over det arbejde samt de elever, man har haft med at gøre indtil nu.

Behovet for ledere og trænere turde vist være velkendt. Også den øgede fritid og hvad deraf følger, og hvilken rolle idrætten spiller og vil komme til at spille i fremtiden, står vist klart for enhver, der har med fritidsarbejde både blandt unge og ældre at gøre. Derfor melder der sig flere spørgsmål, efterhånden som der stilles større krav om – samt øget efterspørgsel efter kvalificerede ledere. Kan uddannelsen, der foregår på Den Jyske Idrætsskole tilfredsstille de krav, der stilles til en leder i dag? Er lærerne kvalificerede nok? Samt endnu et punkt, som har været forbavsende lidt beroft, nemlig: er de elever, som kommer til skolen, egentlig kvalificerede til at besøge en idrætskole? Vi ved, at alle over den fastsatte minimumsalder og uanset nogen form for forudsætninger kan tage et ophold på en dansk idrætshøjskole. Dette er i og for sig udmarket, set med folkeligt sigte, og har jo også igennem mange år givet bonus, da det, man kan kalde det folkelige liv i modsætning til en del andre landes, jo er kommet gennem folkehøjskolen. Men idrætsskolernes formål er jo til dels afvigende fra de normale højskokers, derigennem at de har et særligt sigte gennem det rent idrætmæssige.

Vor specielle opgave er jo netop at uddanne ledere til det frivillige ungdomsarbejde i klubber og foreninger landet over. Den Jyske Idrætsskole må – efter min opfattelse – inden for højskolens rammer betragtes som en slags fagskole i stil med f. eks. sygeplejehøjskoler og landbrugsskoler. De to sidste sigter ganske vist direkte hen imod et erhverv, men det lægger jeg ikke større vægt på, idet jeg er overbevist om, at ungdomsledergerningen, med de krav, der stilles i dag og med de betydeligt øgede krav, der vil blive stillet i fremtiden, efterhånden vil kræve en så omfattende uddannelse, at langt de fleste utvivl-

somt vil bruge denne uddannelse som et lønnet, om ikke hel-tids- så dog deltidsarbejde.

Denne sidste påstand støtter jeg på de besvarelser, jeg de sidste tre år har fået igennem et spørgeskema tilstillet forskellige grupper af elever her på skolen. Heraf fremgik det, at halvdelen af de adspurgte elever allerede med den endnu eksisterende uddannelse fandt det rimeligt og agtede at tjene penge på denne uddannelse. Dette er imidlertid en total misforståelse, idet den nuværende uddannelsesform absolut ikke berettiger til nogen form for økonomisk udbytte. I øvrigt er det værd at bemærke, at 90 pct. af de adspurgte kunne ønske en udvidet og betydelig længere uddannelse og igen, at langt over halvdelen af denne flok ville have taget en længere uddannelse, f. eks. 8 mdr., hvis en sådan havde eksisteret. Disse tal, samt den før omtalte øgede efterspørgsel efter kvalificerede trænere og ledere, både må og vil medføre en fuldstændig strukturændring, i hvert fald hvad angår Den Jyske Idrætsskole. På spørgsmålet om den alm. højskoles stilling i en sådan kommende skoleform, er det oplivende at konstatere, at ingen ønskede, at de såkaldte almindelige højskolefag skulle udgå eller reduceres. Visse ændringer var ønskværdige, men alle var enige om, at højskolens miljø måtte der i hvert fald ikke pilles ved. Med hensyn til det idrætslige var man enige om en udvidelse af stoffet samt en øget specialisering, uden at man mente, dette ville øde-lægge noget i det almindelige højskoleliv. Med hensyn til elev-klientellet på en sådan kommende skole, så er jeg overbevist om, at kun de med virkelig lyst og interesse for et leder- og trænerarbejde vil gå i gang med en så omfattende, kostbar uddannelse og også bruge den, således at en masse forhåndsoplysninger med påfølgende gennemgang og sortering af kandidaterne ville blive overflødig.

For ørligt talt, gamle elever, når jeg tænker tilbage på de tolv elevhold, jeg har været med til at uddanne, så må man kort og godt konstatere, at der har været for mange »fusere« imellem. At omkring 1/5 af eleverne kort og ørligt meddelte, at de ikke agtede at bruge deres uddannelse til noget som helst, må give anledning til eftertanke. Nu kan det jo være temmelig vanskeligt rent statistisk at efterforske, om alligevel ikke nogen af disse 20 pct. skulle været trådt ind i et aktivt lederarbejde, og hvem siger, at de resterende 80 pct., bortset fra de virkelig

acceptable grunde til at melde fra, har gjort brug af deres ud-dannelse. Det kan være svært at sige noget om, men man får jo alligevel svar på mangt og meget, når man redigerer »Nyt fra gamle elever«! Vigtigt er det imidlertid at konstatere, at alt for mange er kommet med for lidt interesse og for få forudsætninger for det rent idrætslige, medens nogle fra samme gruppe plus adskillige andre er kommet med en helt forkert indstilling til arbejdet på en højskole og til hele uddannelsen som helhed. Nogle er simpelthen blevet »sendt« på idrætshøjskole for at få tiden til at gå, inden man går over til noget andet, eller »anbragt« medens andre leder for en; og i den tid kan man så dyrke den sunde idræt, og hvad, lidt højskolepolitur kan jo da aldrig skade: en hel del af den nævnte kategori samt adskillige andre er kommet. Der er mange grunde, bl. a. for »at finde sig selv«, altså dels et lille rekreationsophold med en passende motionering og dels et ophold på en højskole, der helst skulle virke som en sjælelig revalideringsanstalt. Atter andre har betragtet skolen som et træningscenter, hvor man kunne dyrke de idrætter, man interesserede sig for på de tidspunkter, der passede én bedst, suppleret med en passende portion åndelig føde, når man følte et behov (sjældent) eller havde lyst til det (endnu mere sjældent). Der er sikkert mange, der er blevet grundigt skuffede over, hvad opholdtet på Den Jyske Idrætsskole egentlig gik ud på. Interessen for et lederarbejde inden for idrætten og i enkelte tilfælde: interesse for idræt i det hele taget skal ikke, så ofte som tilfældet har været, findes og opøves her på stedet; den skal medbringes hjemmefra og videreføres her, animeres yderligere, og vi lærere må så gøre, hvad vi formår for at vise hvilke veje, man kan gå for at opnå, efter vor opfattelse, et godt og positivt resultat.

En hel speciel gruppe, som besøger skolen, er de udenlandske elever, hvoraf langt de fleste kommer fra det øvrige Norden. Jeg er enig i alle de mange positive ting, der kan siges om værdien af at have udlændinge på et hold, men når denne gruppe næsten konstant har udgjort mellem 20 og 25 pct. af det samlede elevtal, så mener jeg, at dette ulige forhold beror på en misforståelse. Det kan ikke være meningen, at der hvert år forsvinder mellem 20 og 30 ledere ud af landet fra et sted, hvor man skulle uddanne ledere til det danske ungdomsarbejde, så meget desto mere fordi det har været tilfældet, at danske elever

har stået på venteliste, medens skolen har måttet melde fuldt optaget. Det ville uden tvivl blive næsten uudholdeligt, hvis vi skulle gå rundt blandt lutter landsmænd her på stedet, men en mindre tildeling af udenlandske elever vil være på sin plads.

Som I nok har fornemmet, så glæder vi lærere os til (å propos lærerne, så er vi ikke og kan aldrig blive tilstrækkeligt ud-dannede) under den nye forstanders ledelse at arbejde med på de nye og spændende ting, som på flere områder vil forandre uddannelsen på Den Jyske Idrætsskole. Mange problemer skal løses, inden den nye skoleform ligger i blot nogenlunde faste rammer; men jeg er ikke i tvivl om, at disse problemer vil blive løst til gavn for kommende elever og dermed til gavn for den idrætsungdom, som de kommer til at arbejde med.

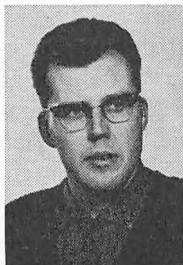
Skulle jeg have trådt en del gamle elever over tærne, så vil jeg håbe, at det gjorde lidt ondt. Så kom frem af busken, jeg forventer et hav af protester.

Var der for resten nogen, der spurgte, hvor jeg egentlig ville skaffe penge fra til et lønnet lederarbejde? Ja, hvis der f. eks. kan gives tilskud til kursus i porcelænsmaling, uden dermed på nogen måde at forklejne dette udmærkede fag, så må der også kunne gives tilskud til lederne i det idrætslige ungdomsarbejde.

I øvrigt ønskes I alle en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.

Jeres Flemming Blach.

Flemming Blach

DJI – mig selv!

Emnet er pragtfuldt og egocentrisk.

Jeg er født på landet. Af ganske velhavende forældre. På en såkaldt bondegård. Og er ikke engang ked deraf. – Jeg var så uheldig i mine sidste barneår at møde en ret pædagogisk lærer, som jeg ubehersket og beundrende så op til (tiden har vist, at der ikke var så stor grund dertil!), og som medførte, at jeg blev helt vild med at opdrage. Og efter et godt ophold på Den Jyske Idrætsskole, hvor der jo rigtig var unge til, indskrev jeg mig minsandten til uddannelsen som fritidshjemslærer – brændende idealistisk. Det var en yderst fornøjelig periode, som dog affødte både glæder og sorger. Som en bekendt siger: man har kun disse. Jeg var vel ung og umoden, i hvert fald fik jeg valget mellem at tage mig sammen eller springe soldat straks. Jeg bestemte mig til at være moden. Det var jeg så næste dag. Og fuldendte uddannelsen med klap på kind fra de mange damer. Jeg ville blive en stor pædagog.

Og dét skulle ske i Fredensborg. Og dertil ankom jeg så med alle de smukke teorier vel afpudsede og lige til at tage i brug. Dog havde det stereotype seminarium ikke helt ødelagt vore evner til at indse andet. Ja, der lærte man meget. Ikke alene, at med teori udelukkende kan man ikke komme langt. Det minder for øvrigt en del om vor S.F. politik, der i manges øjne var skøn og underdejlig som oppositionspolitik, men nu, hvor den skal bruges i praksis, viser sig ganske almindelig forvirrende uden realitetsans og -evne. – Her mødte jeg mange mindre rare ting. En del vanskelige børn krydsede min vej og gjorde den stenet. Jeg husker opgør og situationer, der ærlig talt ikke var opmuntrende. Især en 10-årig dreng med svigtende forældre, som havde deres andet hjem på værtshus. Han indtog i en periode beroligende piller, men havde det just ikke særlig godt, var i lang tid konstant ude af balance, og mente det virkelig med såvel sjæl som legeme, når han råbte store idiot. Eller når han jog den knyttede næve gennem glasdøren, da man bad ham om at gå hjem. Han var ulykkelig. Og til dem, der griber den nemmeste løsning på opdragelsesproblemer: »han skulle ha' haft nogle tærsk«, kan jeg sige: at al den opdragelse, han havde fået, var kommet ind gennem bagdelen. – Det var en

vansklig opgave. Men selv om han også en gang truede mig med en hævet tøjbølle og sagde ting, som kan få voksne mennesker til at rødme, havde vi det rart sammen. Thi bag alle mine regler øjnede han vel, at man måske holdt en hel del af ham.

Men alt var jo ikke skæbner.

Thi selv i Fredensborg kan man more sig. Og lidt borte lå Hornbæk strand, hvortil man en gang imellem fartede. – Ja, jeg må indrømme, at jeg ikke er særlig god til at beskrive naturen. I ved, det med yndige farvesymfonier til sommerfugle svømmende på dugvåde vinger hen over buksbomhækkens vandperlefryd i en tidlig skøn sommermorgenstund ... men alligevel synes jeg dog ganske godt om naturen. Man opnår også et vist forhold til denne, når man på et højere plan har debatteret den gennem en længere årrække. Jeg husker en af mine mange værtinder, der altid, når man søvnig og uoplagt kom trækkende med cyklen på vej til seminariet, sagde: »Det er frygteligt.« Jeg fandt hurtigt ud af, at enten var det, fordi det regnede, eller også var det, fordi det ikke regnede! Men det var Hornbæk strand, vi kom bort fra. Denne lange strand med alle disse mennesker. En hel kødrand om det blågrå vand – stærkt krydret med vor Elvis fra den så afholdte ønskekonzert, der kunne få selv en havmåge til at ryste på hovedet. Men pigehjerter er ikke, hvad de har været. Og pigerne ej heller. Nu så tøjbesparende. Ja, en udsøgt økonomisk sans på et yderst fornuftigt plan. Eller også er det noget andet. Men der lå pigerne. Og der disse sportstrænede danske mænd med maver, som selv tykvommende tyskere vil misunde dem. – Og så lige en pludselig indskydelse: bild endelig ikke folk ind, at det er sundt at gå i vandet, når nu en gang danske kloakkers mudrede indhold lige løber ud dør, hvor små uskyldige – og dog så skyldige nøgne børn sidder og tisser i vandkanten!

Men fire år gik. Jeg pakkede kludene. Så meget klogere på opdragelse. Jeg var vist nok ikke helt vild mere med at opdra-ge. Måske krævede det for meget. Men man har i hvert fald lært, at det ser legende let ud, men er forbandet svært. Og man har fået suppleret teorien op med nogle praktiske erfaringer. Ja, sidste år følte jeg mig endog så klog, at jeg her i dette skrift tillod mig at kommentere Broegård-sagen, hvorom jeg

fastslog, at den havde 2 sider. Og jeg synes fortsat, at denne omstridte person havde megen ret i sin kritik af højskolernes linie overfor elever, blot synes jeg ikke om, at han udtalte sig om, at linien absolut skulle ligge der, hvor Broegård ville have det. Det må ligge op til hver enkelt forstander, bare den bliver lagt og fornuftigt og konsekvent overholdt.

Og nu efter disse 4 år sidder man så igen på skolebænken og må indse, at vordende socialrådgivere også er mennesker. Dog må man en gang imellem undre sig over ensidig umoden viden, hvor der kun er plads til en side af en sag. Måske skal vi enkeltvis til samtale som i sin tid, jeg hos min mere eller mindre elskelige forstanderinde, indhyllet i røgtobak og idealisme: fra i morgen er De en moden mand – eller soldat! Ja, og soldat har jeg aldrig brudt mig om at blive. Og de andre S.F.ere har fanatismen, men mangler vist lidt i praktisk sans.

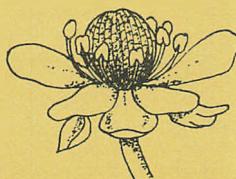
Man er jo også gift. Og min kone har minsandten været gravid ca. 17 gange. Såvel før som efter brylluppet. Men til folks og rygters ærgrelse ikke nedkommet en eneste gang.

Egnen er ellers frodig.

Udenfor blandt endnu højrankede gyldenris løber da mange børn rundt. Og græsset gror friskt og saftigt på skrånninger ned mod Nørre Å.

Men det er altså årsskriftet, det gælder.

Ove Sørensen.

Carl Chr. Lund Andersen

er fra 3. nov. 1967 ansat på Den Jyske Idrætskole som svømme- og gymnastiklærer. Carl Chr. L. Andersen har efter endt skolegang prøvet forskellige småjobs — afsluttet med et halvt år som vikar i en lille skole på Fyn. Var elev på Frederiksberg Seminarium fra 1960 — 65 (forøvrigt sammen med Tage Benjaminsen). Tog dør svømmelærerklassen og var i sommeren 1965 engageret som vandrelærer for Dansk Livrednings-forbund. 1965/66 på årskursus på Danmarks Højskole for Legemsøvelser. Deriil kommer en kombineret gymnastik- og konferencetur til Holland. — Desuden er der uden begejstring aftjent værnepligt i de herrens år 66-67. Om »sportskarriere«: 5—6 års medlemsskab i gymnastikforeningen »Hermes« og har senere såvel dyrket håndbold som atletik. Udtaler selv om den kommende undervisning på Den Jyske: »På det idrætslige mener jeg, at eleverne bør have en all-round praktisk uddannelse bygget på en solid teoretisk viden. Derudover bør de have mulighed for at specialisere sig efter den enkeltes særlige interesser. — Angående det højskolemæssige forventer jeg, at eleverne får videreudviklet kundskaberne fra deres tidligere skolegang, samt at de konfronteres med aktuelle og almen-kulturelle problemer og emner, så idrætshøjskoleopholdet er med til at danne unge mennesker med »en sund sjæl i et sundt legeme.«

Med ansættelsen af seminarielektor Bjarne Hauger, Esbjerg, som forstander for Den Jyske Idrætsskole i Vejle, kan denne meget vigtige, grundlæggende del af dansk idræt glæde sig over i spidsen for sin lærer- og lederuddannelse at få en mand, som i sjælden grad har benene i alle lejre.

Erfaring med undervisning af elever i gymnasiet i Helsingør, læreruddannelse på Esbjerg Seminarium og højskolebetonet uddannelse af idrætslærere og idrætskursusvirksomhed i det hele taget på Idrætshøjskolen i Sønderborg. Dertil har Bjarne Hauger selv været aktiv som fodbold- og håndboldspiller og instruktør, og han er yderligere formand for Dansk Gymnastiklærerforening.

I alle henseender med direkte virke og indsigt i dansk idræts brede led både inden for Dansk Idræts Forbund, De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger og De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger, dertil med en højskolepræget og -indstillet baggrund, som giver ham selv og hans nye arbejdsplads på Den Jyske Idrætsskole i Vejle mulighed for at placere uddannelsen af de fremtidige idrætslærere og -ledere på et højere plan end hidtil.

Det er da også Bjarne Hauges mål, når den nye Vejle-forstander i en samtale med *Jyllands-Posten* siger:

– Jeg vil forsøge at tilrettelægge uddannelsen af idrætsledere i Vejle efter moderne linjer. Det vil ikke blot sige at forsøge at skabe ledere med en så bred og dybtgående idrætslig indsigt, som jeg med en udvidet og kvalificeret lærerstab for mår, men samtidig at give de unge kommende idrætsledere den bredest mulig moderne højskolebaggrund.

Få dem til at forstå, at de ved siden af deres idrætsindsigt også må have noget at have deres idræt i. Det vil sige en bred indsigt i, hvad der rører sig i et moderne samfund. Derved vil de langt bedre blive i stand til at forstå og lede den

ungdom, som de skal beskæftige sig med på idrætslig basis, hvad alle parter kun kan være tjent med.

Modernisering af højskolens traditioner

- Vil det sige, at De kommer til Vejle med helt nye revolutionerende ideer.

- Nej, slet ikke. Der er hidtil arbejdet glimrende i Vejle i grundlæggeren Svend Aage Thomsens ånd, hvad jeg tænker mig, er en udvikling i takt med det moderne samfund.

Jeg er ikke tilhænger af høje teoretiske målsætninger, men vil heller holde mig til de mere nære ting. Jeg vil derfor foretrække ikke at være så bundet af højskolens tidligere traditioner, f. eks. med hensyn til hidtidige terminer maj-november og klientel.

Det væsentlige og bærende udgangspunkt i Vejle må stadig være skolens opgave som højskole med uddannelse af ledere til det frivillige idræts- og ungdomsarbejde, men jeg vil mene, at noget længere ophold vil være ønskeligt, fordi der i dag er så meget mere samfundsvæsentligt at give de unge idrætsledere ud over selve idrætten. Samtidig bør vi også nok rette opmærksomheden mod, at Den Jyske Idrætsskole i Vejle i dag samler sine elever fra alle erhverv og klasser i by og på land, ikke som det tidligere var tilfældet, så godt som udelukkende fra landboungdommen. Dertil kommer så en modernisering af undervisningens indhold.

- Har De konkrete planer klar?

- Det kan jeg ikke umiddelbart sige, foreløbig nok kun visse ideer. Over for arbejdet på en idrætshøjskole af Vejles type melder der sig mange problemer, og jeg vil forsøge at arbejde mig frem til en løsning af dem i samarbejde med skoleudvalget og lærerstaben.

Så meget kan jeg dog sige, at det er mit mål at få uddannelsen i Vejle op på et så højt plan som muligt, både idrætsligt og hvad højskolebetonet almenviden angår.

Hidtil har man på landets øvrige idræts- og gymnastikhøjskoler været tilbøjelige til at sige, at der i Vejle først og fremmest lægges vægt på idrætten. Det skal vi stadig gøre, men derudover vil jeg gerne forsøge at give de kommende idrætsledere noget, så de kan være så godt rustet som muligt, når de

vender tilbage til deres virke med en moderne ungdom i deres foreninger og organisationer.

Er blevet vant til at skifte hest

– Fra Deres hidtidige virke er De vant til at skulle skifte hest.

– Det må unægteligt siges. Næsten fast med syv års mellemrum er jeg blevet stillet over for nye problemer, har fått sætte mig ind i dem og har været med til at løse nye.

Fra gymnastikundervisningen i Helsingør til Idrætshøjskolen i Sønderborg, hvor jeg var med til at tilrettelægge starten, derfra til seminarielæreruddannelsen med mange nye problemer i Esbjerg og nu videre til en modernisering på idrætsskolen i Vejle.

Ikke mindst det sidste skridt har krævet mange og alvorlige overvejelser for mig. På seminariet i Esbjerg arbejder vi i øjeblikket med flere store problemer, og det har bl. a. gjort, at jeg ikke mener sådan uden videre at kunne forlade dem, hvorfor jeg må vente et år med den direkte tiltrædelse af forstanderstillingen i Vejle.

Højskoleopholdet stadig det centrale

– Det ligger vel traditionelt bag højskole-tanken og dermed også bag idræts-gymnastikhøjskolen, at det først og fremmest er landboungdommens interesseområde, og hvad det idrætslige angår altså DDSGI og DDGU's særlige rekrutteringssted for idrætsledere, mens det specielt idrætslige under DIF efterhånden er kommet stærkt ind på skolen i Vejle i form af special forbundenes omfattende kursusvirksomhed og som træningscenter, endda for mange udenlandske topidrætsfolk. Skal Deres linje i Vejle være højskole- eller idrætspædagogens, og vil De forsøge en formidling af den brede folke-idræt og topidrætten?

– Som nævnt må det centrale i Vejle være det sæsonprægede højskoleophold – helst af længere varighed end hidtil – med direkte idrætsligt sigte, men på en højskolemæssig baggrund for at uddanne så moderne og velegnede idrætsledere og -lærere som muligt. Derudover må skolen og dens lærerstab i

så vidt omfang, som det er muligt og ønskeligt, være åben for og stå til rådighed for idrætskurser, instruktions- og træningsophold.

Det er da også min bestemte opfattelse, at i samme omfang som DIF's specialforbund er kommet ind i Vejle, har man opdaget, at skolen som højskole i høj grad har noget mere og væsentligt at give de vordende idrætsledere. Jeg tror, der er enighed om, at vi skal videre ad den vej. Ikke mindst derigen nem tror jeg også, at det er muligt at formidle et nyttigt samarbejde mellem alle vores store idrætsorganisationer.

Det må være et mål at uddanne så dygtige og alment velorienterede idrætsledere og -lærere i Vejle, at de fra skolen kan gå ud til et nyttigt virke under både DIF, DDSGI og DDGU. Den videre uddannelse som instruktør i topidrætten må så fortsættes inden for specialforbundene.

– DIF har netop nedsat to udvalg, som skal arbejde med planer for en rationel uddannelse af ledere og instruktører, der har været tanker om selv at bygge en idrætsskole, men man forstår, at interessen nu koncentrerer sig om Vejle. Peger det i retning af f. eks. det svenske Bosön eller endog et mere videnskabelig præget idrætsinstitut, som man har dem i udlandet?

– Det sidste tror jeg slet ikke, der er tanker om, det må falde helt uden for Vejles struktur, mål og midler. I øvrigt kender jeg ikke nærmere til DIF's uddannelsesplaner, men det er vel muligt, at jeg efterhånden bliver taget med på råd, og at vi finder frem til en helhedsløsning af dansk idræts leders og lærerproblem.

*Finn Spanning.
Jyllands-Posten, 10. 9. 1967.*

Ved sommerelevmødet den 16. juli afholdtes atletikkonkurrencerne om de nyindstiftede DJI mesterskaber. Så vidt vides er det første gang, man ved et elevstævne i mere systematisk form har kæmpet om fornemme trofæer. I de respektive discipliner udsatte skolen en fin vandrepræmie (pokal af tin), som skal vindes tre gange i træk eller fire gange ialt for at blive ejendom.

Selv arrangementet må vel betegnes som en betinget succes, dels var vejret dårligt (øsende regn), og dels var der i nogle discipliner meget få deltagere.

Gennem dette skulle alle gamle elever nu være klar over, at ved Elevmødet i 1968 vil der blive konkurreret i de samme øvelser, indtil da er nedennævnte resultater at betragte som: DJI - Elevstævnerekorder.

KVINDER:

100 m løb:	Pia Lund	1966/67	13,6 sek.
længdespring:	Pia Lund	1966/67	5,04 m
kuglestød:	Arnfrid Bergerud	1966	9,40 m

MÆND:

100 m løb:	Poul Rasmussen	1960/61	13,1 sek.
1500 m løb:	Olaf Slot	1966/67	5.12,2 sek.
længdespring:	Børge Nielsen	1965/66	6,66 m
kuglestød:	Børge Nielsen	1965/66	12,15 m

På gensyn på stadion søndag den 14. juli 1968.

Benjamin.

Lone Bagger-Sørensens død.

Lørdag morgen den 23. sept. fik jeg den tunge meddelelse, at Lone Bagger-Sørensen den foregående aften var dræbt ved en bilulykke på vej til sit hjem i Vejle fra Aarhus, hvor Lone læste til lægesekretær.

At lille Lone, som jeg har kendt fra hun begyndte i 1.ste klasse, som jeg i mange år underviste i dansk og gymnastik i børneskolen og samtidig var klasselærer for, ikke levede mere her på jorden, var en tragisk meddelelse at få.

I et par år havde jeg den glæde at have Lone som elev på mit elitehold i Vejle, og hun var sidste sommer en afholdt og dygtig deltager på eliteholdet til Grækenland.

Lones store interesse for gymnastik var årsagen til, at hun ønskede at være elev på Idrætsskolen i sommer. Både på Idrætsskolen, på eliteholdet og i børneskolen var Lone en elsket kammerat og en kær elev. Altid var Lone tillidsfuld. Ærligheden lyste ud af hendes rene og kærlige sind. At leve videre uden lille Lone iblandt os er en tragedie for hendes forældre, konsul Erik Bagger-Sørensen og hustru, Vejle, hvis eneste datter hun var — og en tung sorg at bære for os, hun stod nær.

»Leve kort tid eller længe
blot vi lyset op i tågen — «

Lone lyste op.
Æret være hendes minde!
Signe Troelsen

Valg af idrætsgren!

Spørgsmålet om valg af idrætsgren er de fleste idrætsfolk blevet stillet overfor. Valget af idrætsinteresse er i første omgang miljøbestemt, sådan at forstå at valget er delvis bestemt af omgangskreds, familie eller en speciel idrætsgrens tilholdssted i nærheden af bopålen. Eksempelvis vil det være uhyre sjældent, at en dreng eller en pige fra et lille by- evt. landmiljø uden mulighed for at spille tennis skulle vælge denne disciplin. Undtagelsen kan dog indtræffe, hvis interessen hos forældre eller ens nærmeste har været – eller er til stede.

Tilfældigheder præger ofte det første valg. Skifter man senere i livet fra den ene idrætsgren til den anden, – er det ofte mere realitets- og fornuftsbetonet. Først og fremmest må man gøre sig klart på hvilket plan, man vil dyrke sin idræt. Vil man af en eller anden grund forsøge at nå til tops – vil man ofre tiden, kræfterne, det sure slid for endelig at høste laurbærrene i form af de store oplevelser som rejser o. lign.? – Eller vil man for sit personlige velbefindende blot dyrke sin idræt af rent sundhedsmæssige hensyn? Eller nærer man andre mål?

De fleste unge bliver her i landet i første omgang indfanget af holdidrætten, som fod- og håndbold, og det er vel naturligt, fordi man her med en relativ lille træningsindsats straks kan få lov »at lege med«. Styrkes ambitionerne, kan man, hvis man ikke er fuldstændig blottet for boldtalent, ved en energisk træningsindsats arbejde sig op efter og som sådan få mere ud af sin idræt.

Vælger man derimod en eller anden individuel idræt, kræver det utvivlsomt mere af en, dersom man vil nå ud over det motionerende stadium. Idrætsdeltagerens psyke spiller først og fremmest en rolle – er han/hun i stand til »at æde sig selv«, til stadig at fortsætte, når der ikke er holdkammerater, der bærer en frem? Man må især arbejde med de sider, hvor man teknisk set er svag. Her viser det sig, om man forstår at arbejde alene evt. i samarbejde med en træner. Man kommer jo ikke uden om, at det, man helst vil beskæftige sig med, er, hvad man i forvejen kan eller er mindst dårlig til.

Dilemmaet med at skifte idræt har de færreste unge stiftet

bekendtskab med, idet de fleste bliver inden for den idræts-gren, der en gang har fanget dem. – Her kommer gymnastik-lærerne og idrætslederne ind i billedet. Man kan ret hurtigt se på børnene eller de unge, om deres talent (medfødte evner) går i en speciel retning. De fornævnte »store boldspil« er der ingen, der behøver nogen opfordring til i fritiden at gå nærmere ind for, men aner man et talent i retning af f. eks. svømning, roning, atletik, gymnastik osv., må læreren skubbe på, bakke op og forsøge at vinde de unge for den mere individuelle idræt. Man kommer jo ikke uden om, at det er de små idrætsgrene, man må hjælpe, de store vil altid alene i kraft af deres udbredelse (bedre presse etc.) have rigelig med tilgang.

På dette felt vil jeg tro og håbe, at mange af jer gamle elever fra »Den Jyske« vil kunne medvirke. Forsøg at vise de børn og unge, I på en eller anden måde kommer i kontakt med, at man kan finde idrætsglæden på mangfoldige felter. Gå evt. selv i spidsen for et sådant arbejde – til gavn for idrætsud-øveren og »de små« idrætsgrene.

Tage Benjaminsen.

Tage Benjaminsen

8 måneders idræt og højskole

For de mange unge, der interesserer sig for at tage et leder- og instruktørarbejde op i vore frivillige idræts- og ungdomsorganisationer og - foreninger, forekommer det mig, at kombinationen højskole og idræt er noget nær den ideelle begyndelsesuddannelse. Vi ved alle, at der gennem adskillige år er udført og stadig udføres et glimrende arbejde i den henseende på vore danske gymnastik- og idrætshøjskoler – også her i Vejle. Utallige er de unge, som gennem et ophold på en sådan skole og på andre danske højskoler med lederuddannelse, er vendt tilbage til deres foreninger og har udført et stort og fortjenstfuldt arbejde som gymnastik- og idrætsledere, og det er de erfaringer i uddannelse og arbejde, jeg på »Den Jyske Idrætsskole« ønsker at tage op til overvejelse og evt. uddybe videre.

Gennem mit tidligere arbejde på en idrætshøjskole har jeg konstateret, at på en kortere skole, – 3 måneder om sommeren og 5 måneder om vinteren – var der efter min mening for lidt tid til at give en dybtgående uddannelse i en »all-round«instruktørvirksomhed, men at man måtte gå grundigere til værks i enkelte idrætsgrene og så nøjes med lidt mindre kendskab til andre. Eleverne måtte med andre ord vælge på forhånd mellem forskellige muligheder, og som årene er gået, har det vist sig, at der var noget godt og rigtigt i den tanke.

Men ligegyldig hvilken form for uddannelse, der er blevet tilbudt, så har den kun været en igangsætning for den enkelte elev, og for alle ledere uddannet på en gymnastik- eller idrætshøjskole, såvel som på alle nyuddannede lærere, har ordene: »aldrig færdig – altid på vej« været gældende. I en tid som vor, hvor der til stadighed gøres nye iagttagelser såvel i teori som i arbejdsform og stofområde, må man ustændelig forny sig, og som på alle andre områder inden for uddannelse må man søge til møder og kursus, hvor nye betragtninger bliver gennemgået eller sat under debat. Fortsat videreuddannelse er et begreb, der i vore dage benyttes på alle felter og af alle mennesker, der har med undervisning at gøre.

Når man har gjort sig dette klart, er det vel ikke underligt, når man som jeg har fået frie hænder til at forme og søge at gennemføre en leder- og instruktøruddannelse, at man må

komme ind på overvejelser, der sigter hen imod – inden for de afstukne rammer og retningslinier for en idrætshøjskole – at udnytte de givne muligheder for at kunne give en så duelig og brugbar uddannelse til de unge elever, som det overhovedet er muligt.

Under disse overvejelser lå det snublende nær at gøre sig sine tanker om muligheden for at slå de to sædvanlige højskolekursus – 3 måneders sommerskole og 5 måneders vinterskole – sammen til et langt kursus af i alt 8 måneders varighed.
– Af flere grunde: For det første, fordi der under et længere ophold skulle være bedre grundlag for at kunne give eleverne en mere dybtgående idrætslig indsigt sammen med en større almen baggrund fra de højskoleprægede fag, således at de stod endnu bedre rustet, når de tog et lederarbejde op.

... og for det andet, fordi »Den Jyske Idrætsskole« også i en vis periode af året – nemlig i de resterende 4 måneder – fuldt og helt kan tilgodese den store opgave, som skolen har ved at være et meget søgt kursussted for special forbund og andre idrætsorganisationer. Dermed være ikke sagt, at skolen er lukket for kursus, så lange højskoleuddannelsen foregår – tværtimod, i den udstrækning, der overhovedet er plads, skal alle former for kursus, der kan koordineres med skolens undervisningsplan, til enhver tid være velkomne.

Hovedtanken for den undervisning, der skal gives eleverne på en sådan 8 måneders skole fra ca. 1. september til ca. 30. april, er i korte træk den:

I det første skolesemester, september-december, skal der på den idrætslige side gives en grunduddannelse, der skal omfatte en almen orientering i forskellige idrætter: gymnastik, boldspil, atletik og senere også svømning, såvel af praktisk som af teoretisk art. På det sidste område vil fag som anatomi, fysiologi, undervisningslære o. lign. få en naturlig plads, ligesom indbyrdes undervisning vil kunne give den første træning i undervisning.

I det andet skolesemester, januar-april, vil den idrætslige orientering blive fulgt op af en grundigere uddannelse i et eller flere »hovedfag« (specialer), måske suppleret med et evt. »bifag«, hvor der skulle være muligheder for gennem samarbejde med forskellige idrætsforbund at erhverve instruktør- og dommercertifikater på et eller flere områder.

Undervisningstræningen kan følges op med praktik med børn og voksne i forskellige idrætsgrene, og nye fag som speciel idrætsfysiologi og træningslære kan supplere den teoretiske viden.

Parallelt med de idrætslige fag er det meningen, at der i hele skoleforløbet skal undervises i højskolefag, der kan give de unge ledere, som skal ud og arbejde med andre unge, en god almenmenneskelig baggrund. I denne fagkreds vil dansk, regning m. evt. matematik, orientering i samfundsforhold, sprog, foredrag, dramatik, kunstforståelse og foreningsarbejde blive placeret sammen med evt. nye fag som psykologi, sociologi o. lign.

Nedenstående skitse skulle kunne give en skematisk oversigt over en sådan skoles forløb.

	Højskole	Idræt
<i>1. semester: september—december</i>	dansk regning sprog orientering foredrag foreningsarbejde	grund- ud- dan- nel- se
<i>2. semester: januar—april</i>	dramatik kunstforståelse psykologi sociologi m. v.	hoved- og bifags- uddan- nelse

Ovenstående er kun i grove linier en skitse for, hvorledes jeg kunne tænke mig at udforme det kommende skolearbejde på »Den Jyske Idrætsskole«. Efter min mening er tiden nu moden til at føre disse tanker ud i livet, men problemerne skal først gennemarbejdes og undersøges på kryds og tværs, de nødvendige kvalificerede lærerkræfter skal skaffes og tages med på råd, og evt. småændringer i lokaler foretages, så de er tilpassede den skitserede undervisning.

Det er mit håb gennem disse planer, at kommende elever

fra »Den Jyske Idrætsskole« også kan være i stand til at ud-fylde de mange tomme lederpladser, der til stadighed er i så-væl det danske som det øvrige nordiske idræts- og ungdoms-arbejde.

Bjarne Hauger

Om musik til gymnastik

Det er ikke nok, at man laver en udmærket øvelse. For at nå det virkelig gode resultat, skal det samme udtrykkes i øvelsen, som findes i musikken. Dette kan opnås på forskellige måder.

For det første kan man komponere musikken til en forelagt øvelse, men da det er de færreste pianister, der også er komponister, er det kun få ledere, der kan benytte sig af denne metode.

For det andet kan man anvende improviseret musik, som er aldeles glimrende, især til den daglige træning med de mange gentagelser; men den gymnastiklærerinde, som arbejder sammen med en pianist, der ejer evnen til at improvisere – er heldig.

Den vej, der åbner sig for de fleste gymnastikledere, er at lave øvelsen efter et udvalgt musikstykke, som er komponeret til gymnastik.

Strofer, der er komponeret til gymnastik, er normalt bygget op over 8-takts-perioden, d.v.s. at en melodi har 8-16-32 o.s.v. takter. Strofens første 8 takter er ofte bygget op over eet tema, de næste 8 takter er en gentagelse eller varieret gentagelse af de første, eller de er bygget over et nyt tema, det sidste gælder altid, når strofen kun strækker sig over 16 takter. Et strofen på 32 takter, vil man i reglen finde et helt nyt tema efter 16 takters forløb.

Spiller man en strofe igennem, vil man fornemme, at der er en foreløbig eller absolut afslutning i 8. og 16. takt.

Man vil også mærke, at betoningen i de enkelte takter spiller en rolle, således er navnlig 1. og 5., derefter 3. og 7. takt stærkest betonede, disse takter virker derfor initiativtagende (spændte), mens 2. og 6. takt er mindre – og 4. og 8. takt mindst betonede, disse ubetonede takters virkning bliver mere hvilende og afspændte.

Musikkens tendens til hvile (afspænding) i 8. og 16. takt bør tilsvarende findes i øvelsen, idet man på dette tidspunkt naturligt afslutter en bevægelsesperiode – og gentager den, hvis temaet i musikken gentages, eller, hvis der indtræder et nyt tema, påbegynder en ny periode med nye bevægelser.

Betruger man det, der sker inden for den enkelte periode i musikken, er det især melodiens stigen og falden og dens rytmiske liv, der har betydning. Her er kombinationen straks vanskeligere og mere diskutabel, for det er jo en så absolut individuel sag, hvordan man opfatter selve tonesproget, men i den udstrækning, det er muligt, må man forsøge at lade bevægelsen følge melodiens stigen og falden.

Enhver gymnastiklærerinde er sikkert klar over, at hun i tællingen til øvelserne betoner de ulige tal stærkest, d.v.s. at på disse tal sker almindeligvis de mest betonede bevægelser.

Vælger man en melodi, eller tages et mindre afsnit ud af et større musikstykke, må man sikre sig, at der er et antal takter, som er delelig med 8, eller rettere med 16, da to 8-takt-perioder som regel hører nøje sammen.

Gennem en årrække er der jævnligt udkommet hæfter med gymnastik-musik. Disse strofer, som i hele deres opbygning er komponeret med henblik på de gymnastiske øvelser, må anses for værende bedst egnede til brug i gymnastikundervisningen.

Men selvfølgelig findes der mange andre dejlige hæfter med velegnede musikstykker.

Gå på jagt i boglader og på biblioteker!

Vær kræsen og personlig i dit valg!

Signe Troelsen.

Signe Troelsen

Hilsen til en kammerat

En sommersøndag blev på tragisk vis en ung mand dræbt af en tyr; kort omtale i radio og presse — og pludselig sad vi der, alle vi, der kendte ham fra vinteren 62-63 på »Den Jyske«, med det ufattelige og uvirkelige budskab: Andreas er ikke mere.

Nægtede at tro det, for tiden fra skolen stod pludselig så lysende klart og med dén, Andreas.

Stille og sindig, men dog livsglad og lun i sindet, altid vågen og interesseret i undervisningen, for Andreas skulle have det hele med. Hjemme i Madum ventede et helt sogn på ham, han skulle hjem at vise dem tilrette, lære dem en hel masse gymnastik, håndbold og fodbold, for han var nemlig lige ivrig i alle grene af idrætslivet. Det er aldrig nemt at komme hjem til en ledergerning, men Andreas magtede det. Alle børnene og de unge så op til ham og respekterede ham for hans dygtighed og kunnen.

Til vintermødet 1967 var Andreas blandt os — den samme rolige og dejlige kammerat som i »skoletiden« — nu er han borte, tilbage kun minderne, lad os alle passe godt på dem, for de er jo en del af vores tilværelse.

Hilsen fra en 62-63'er

Kære alle 62-63

Da vi ikke på anden måde kan komme i kontakt med jer, vil vi gerne her gennem årsskriftet overbringe jer vor bedste tak for vinteren 62-63 og tiden derefter. For jeres måde at være på og for det, I har betydet for Andreas. Vi har lige kigget i årsskriftet og glædet os over, I har holdt forbindelsen vedlige, og over den friske måde, I har at skrive på. — Vi sender også elevforeningen vor hjerteligste tak for udvist deltagelse ved Andreas' begravelse.

Med venlig hilsen

Aage, Solveig, Anna og Job. Holm Jensen

Når jeg har taget imod en opfordring fra redaktøren af dette års elevskrift om at nedfælde nogle af de tanker og synspunkter, der har befæstnet sig hos undertegnede i forbindelse med mit virke på skolen, kan det vel næppe undgås, at der periférisk berøres ting, der måske ikke bekommer alle lige vel.

Imidlertid går jeg ud fra, at disse årsskrifter, foruden at være udmarkede formidlingsskrifter af elevnyt, tillige må være organer for personlige synspunkter og meningsdannelser omkring den skole, hvis hele virke og trivsel må være af allers-tørste interesse for enhver af elevforeningens medlemmer.

Desværre blev det ikke til mere end et enkelt år på »Den Jyske Idrætsskole«. I sandhedens interesse skal det siges: at der i ansættelsespapirerne heller ikke var stillet mere end et år i udsigt. Selvfølgelig går intet fornuftigt menneske ind på sådanne vilkår, uden at tage i betragtning, at sådan et år både kan blive det første og sidste. Den sag er således helt i orden.

Mere problematisk stiller sagen sig straks, når man skal til at berøre de mange mærkværdige presseudtalelser i forbindelse med min afsked. Her skylder jeg først og fremmest mine tidlige elever at sige: når der fra mange sider har været udtrykt forundring over den passive holdning, jeg indtog over for disse presseudtalelser, som man mente, jeg burde korrigere, skyldes det ene og alene hensynet til skolen, om hvilken jeg syntes, der havde været uro nok.

Det er også min opfattelse: skulle disse presseudtalelser dementeres, måtte det være forretningsudvalgets formand, herr Otto Lassen, der burde have gjort det, eftersom det var hans udtalelser, der mentes forvansket. At Otto Lassen over for mig personligt har beklaget det lidt uhedlige relief, jeg blev stillet i, er tilfredsstillende nok. Men om andre har modtaget en beklagelse er nok mere tvivlsomt.

Jeg har i dette år også gjort mig visse tanker om vort »demokrati«. Det er jo et demokratisk land, vi lever i. Skal dette demokrati være levende – og ikke bare et slagord – kræver det en aktiv medvirken og deltagelse i kritik af ting, man ikke finder i overenstemmelse med demokratisk tankegang. Det er min mening, at denne tankegang ikke helt har vundet ind-

pas på arbejdspladsen, »Den Jyske Idrætsskole«. For skolen er jo en arbejdsplads i lighed med alle andre arbejdspladser i dette land. Det ville være rimeligt, hvad der finder sted på enhver ordentlig arbejdsplads, om skolens ledelse jævnligt havde sammankaldt medarbejdere for at informere dem om planer og fremtidsudsigter, også selv om disse eventuelt skulle gå på tværs af medarbejdernes interesser. Når man dertil betænker, at skolens øverste ledelse hovedsagelig er rekrutteret af topledere fra Dansk-Idæts-Forbund, er det endnu mere uforståeligt, disse ikke igennem deres arbejde i denne organisation har lært værdien af informations- og samarbejdsvirksomhed.

Under sådanne omstændigheder forstår man godt de mange rygter, der er opstået omkring skolen, dens virke og fremtid gennem det sidste år. Ikke mindst elevforeningens medlemmer har været optaget af disse. »Den Jyske Idrætsskole« har alle de år, den har eksisteret været en skole, hvor unge mennesker – uden andre forudsætninger end lyst og interesse for ungdoms- og idrætslederarbejde – kunne søge optagelse. Som sådan har skolen i de år, den har virket, gjort en glimrende indsats, og har været med til at dække det store behov af ungdoms- og idrætsledere, til at varetage det brede idrætsarbejde i foreninger på land og i by. At der sideløbende med denne uddannelse har fundet en udstrakt kursusvirksomhed sted først og fremmest fra Dansk Idræts-Forbunds organisationer, har ikke ændret den status, at det var idrætslederuddannelsen på det folkehøjskolelige plan, der var det primære i skolens arbejde. Som nævnt af den nye forstander, vil idrætslederuddannelsen jo allerede til næste år undergå en forandring, idet man så vil forlænge elevtiden fra 5 til 8 måneder. Det er naturligvis en positiv ting, da uddannelsen dermed bliver mere grundig og bedre. En ændring der kun kan bekomme elevforeningen ganske vel. Nu skal elevforeningen imidlertid ikke forlade sig på, at alt er i et roligt leje, men derimod være særdeles opmærksom på strømninger, som kan vise sig at blive aktuelle i de nærmeste år.

I den tid undertegnede har været ansat på skolen, har den været besøgt af en række kendte, indflydelsesrige idrætsledere. Under samtaler med nogle af disse ledere, hvor i enkelte tilfælde også andre lærere har været til stede, har de på ingen måde forsøgt at skjule deres meninger om: »Den Jyske Idrætsskole« som centrum for en høj kvalificeret leders- og instruktøruddan-

nelse, en slags idrætsakademi. Nu er der sikkert ingen, der har noget imod, at Dansk Idræts-Forbund forsøger at udarbejde retningslinier for en højere leder- og instruktøruddannelse, hvis mangel forbundet har været hårdt betrængt af i mange år. Og man tager næppe fejl – hvad der i øvrigt også har været udtrykt af nogle idrætsledere – om ikke de af Dansk Idræts-Forbunds nedsatte udvalg til udarbejdelse af disse planer, kommer til at nærme sig den svenske form. Sverige har netop for et par måneder siden startet sådan en skole med samme formål. En skole med nær tilknytning til Svenska Idrotts-Forbundet. Om skolen bliver kaldt en højskole eller idrætsakademi er underordnet, mere afgørende er det, at en udvælgelse vil finde sted. I Sverige tales endog om optagelsesbetingelser på studenterplan. Det bliver således en uddannelse af professionelle specialister, og ikke en frivillig lederuddannelse på folkehøjskoleplan. Det er over for disse eventuelle planer elevforeningen skal rette sin opmærksomhed og indflydelse. Måske er der visse forbehold med hensyn til indflydelse. Der findes nemlig ikke mange folkehøjskoler i dette land, hvor elevforeningerne har ringere indflydelse på deres respektive skoler, end tilfældet er på »Den Jyske Idrætsskole«. En repræsentation i repræsentantskabet og skoleudvalget er alt hvad denne indflydelse strækker til. Der er virkelig en opgave for foreningen at arbejde med: at få mere medindflydelse på skolens forhold og fremtid.

Jeg har udtrykt nogle tanker og synspunkter, som jeg har gjort mig i løbet af det år, der gik. Det bør siges: arbejdet på »Den Jyske Idrætsskole« med eleverne var en dejlig opgave. Et levende, interessant arbejde, der gav mig mange værdier, oplevelser og minder, som aldrig vil fortone sig. Jeg har mange at takke for mangt og meget. Her skal rettes en tak til alle de elever, jeg har haft i det forløbne år. En tak for alle de mange dejlige timer, vi tilbragte sammen. Også en varmt tak skal rettes til det samlede lærerkollegium, der, under Blachs ledelse, ved enestående hjælpsomhed, vilje og evne til samarbejde, bragte skolen over en vanskelig periode. Et samarbejde, der bør stå som et lysende eksempel for fremtiden.

Ingenlunde ville jeg undvære det år på »Den Jyske Idræts-skole«. Det gælder også, selv om jeg på forhånd havde vidst, det kun skulle blive ved det ene år. Det var et dejligt og berigende år. Skal jeg slutte med et fremtidsønske for skolen, må

det være følgende: at nogle af de tanker og synspunkter jeg har fremsat, må blive kuldkastet, således at skolen fremover bevarer det ægte præg af folkehøjskole, der hidtil har været dens kendetegn.

Parly Jensen

En hilsen fra formanden

Så udsendes atter årsskriftet med en orientering om, hvad der er sket i Vejle, samt om hvordan det står til med jeres kammerater. Endvidere indeholder det artikler, som vi håber vil give anledning til eftertanke. Jeg siger alle tak for deres bidrag stort eller lille.

En ny forstander er udpeget og delvis tiltrådt. Elevforeningen har ingen indflydelse haft på, hvem det blev, men de gange, jeg har været sammen med forstanderparret, har givet mig en fast tro på, at skolens fremtid er i gode hænder. Lad mig appellere til, at alle I gamle elever slutter op om disse 2 nye på skolen.

I årsskriftet fortæller Bjarne Hauger om sine planer for fremtiden. Nye ideer og impulser vil han tilføre skolens arbejde og livsform, men det vil man også forvente, at han skal gøre. Imidlertid må vi være glade ved, at han søger at bibeholde de bedste traditioner, der hører skolen til.

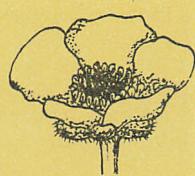
Intet er for mig ringere end mennesker, der helt søger at efterligne og kopiere andres arbejde og tanker. Ja, en kunstner – en producent af en vare, kan straffes for efterligninger. Et barn skal aldrig efterligne sine forældre. Men det kan føle sig draget og knyttet til de idealer, som forældrene er i besiddelse af og søger at *ligne* dem i deres livsførelse. En nøjagtig kopi må de aldrig blive, da de tilhører en ny tid – en ny generation, hvis muligheder må være anderledes. Således må det også være for denne skoles fremtid og dens nye lederpar, og det forventer vi, de lever op til. Vi håber, at Bjarne Hauger som styrmand må forstå at styre sit fartøj uden om alle forhindringer og skær. Kende sit mandskab, så han ved, hvad det kan yde. Så kan han sætte den rette kurs. Han skal vide, at for at styre ind i fremtiden så vil han have en god baglast i fortiden – vi gamle elever vil tage med og ikke gå fra borde. – Må det nye forstanderpar få mange og gode år på Den Jyske; – blive 2 mennesker, vi kan respektere og holde af.

I den udsendte skrivelse til jer oplyste vi, at på skolens jubilæumsdag havde gamle venner, forbund og kursister ydet et væsentligt bidrag til en udsmykning af skolen. Der er gode rammer for et skolearbejde på Den Jyske; men vi ved også, at kultur og kunst er nær knyttet sammen, og en udsmykning på sko-

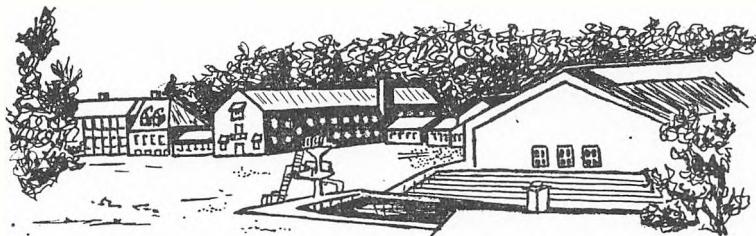
len vil gøre sit til, at den bliver et sted, hvor der er godt at være, og hvor man yderligere vil føle sig hjemme. Vi tror, at også du vil være med at yde hertil. Har du ikke sendt et bidrag, så gør det nu, så det kan blive en pæn sum, vi kan overrække skolen til løsning af en udsmykning.

Til slut ønsker jeg jer alle en rigtig glædelig jul og et sundt og godt nytår. På gensyn til vinterelevmødet – vort første rigtige møde med det nye forstanderpar, i et samvær med gamle venner på skolen.

Niels Peder Knudsen.

DJI Elevmøder 1968

Det kommende års vinter- og sommerelevmøder er blevet fastlagt til følgende datoer, som vi beder jer reservere:

Lørdag-søndag den 17.-18. februar og

Lørdag-søndag den 13.-14. juli.

Vi håber, at så mange af jer som muligt vil komme.

Tag jeres kone, mand eller kæreste med.

20 års jubilarerne fra 1947-48 og 48 samt 10 års jubilarerne fra 1957-58 og 58 glæder vi os til at se ved en jubilæumsmiddag på skolen lørdag den 13. juli kl. 13. (Tilmeldelse absolut nødvendig).

Såvel vinter- som sommerelevmøderne begynder kl. 15.

Mødeafgiften er kr. 35,00, som fremsendes sammen med tilmeldelse til møderne senest 8 dage før deres afholdelse (giro-nummer 19087). Vi vil sætte pris på, at alle, som ønsker at deltage, tilmelder sig i forvejen.

Husk at medbringe idrætstøj og sengetøj.

Bjarne Hauger

Da skolen påtænker at arrangere en samlet skolerejse til Norge i påsken 1969 (2.-8. april) for alle elever på vinterskolen 1968/69, opfordrer vi hermed alle tidligere norske elever at være os behjælpelige med at finde et sted, hvor ca. 80-100 deltagere kan indkvarteres, bespises og have mulighed for at stå på ski under kyndig vejledning.

Vi vil være glade for at modtage forslag — gerne med oplysning om beliggenhed og pris — inden 1. maj 1968.

Bjarne Hauger

Skolens kursusvirksomhed

Som i så mange år før har kursusvirksomheden på »Den Jyske Idrætskole« været et væsentligt billede i skolens liv og i skolens ansigt udadtil. Listen over kursus er lang og broget – kursus med idræt på programmet og kursus og møder af anden art. Fra skolens side har man bestræbt sig på, at alle skulle føle sig velkomne, og det er vort håb, at alle, som har haft deres gang der, har kunnet rejse fra skolen med inspiration og arbejdslyst til at tage fat på de opgaver, som de enkelte kursus-ledere og -instruktører netop har ønsket fremmet.

Det vil næppe kunne undgåes, at de planer, der for øjeblikket er skitseret for Idrætsskolens egne kursus vil komme til at indvirke på kursusarbejdet fremover, men det er vor absolutte overbevisning, at i den udstrækning, det overhovedet er os muligt, vil vi søge at tilgodese de mange kursusforespørgsler, vi allerede har modtaget, på bedste måde.

Fra skolens side skal der lyde en tak til de mange forskellige forbund og institutioner, som vi i det forlæbne år har haft besøg af, og ønsker alle: ledere, instruktører og deltagerne en glædelig jul og et godt nytår.

Bjarne Hauger.

Bjarne Hauger

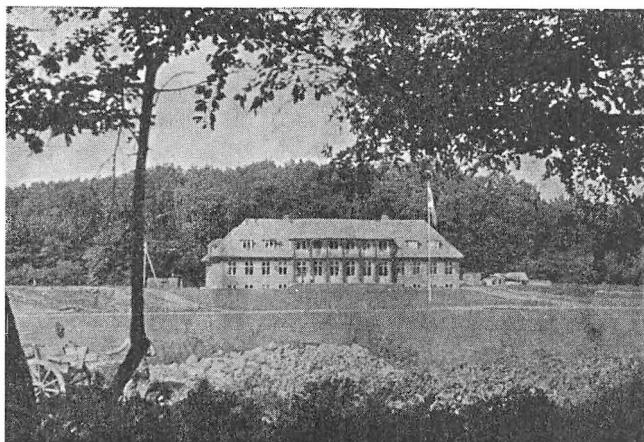
Den 16. juni i år kunne jeg fejre 25 års jubilæum på skolen, og for 25 år siden blev det første spadestik til Den Jyske Idrætsskole taget af Svend Aage Thomsen.

Under strengt primitive forhold og på et i mange henseender ugunstigt, men for netop denne sag måske et særdeles klogt valgt tidspunkt, startede den indtil det stædige energiske idealist den skole, som ikke blot skulle give elementær højskoleundervisning, men også og ikke mindst yde dansk idræt over en bred front en lige så tiltrængt som betydningsfuld håndsrække. »Vi ser rundt om i landet det ene stadionanlæg efter det andet blive indviet,« sagde Svend Aage Thomsen, »og en mængde møder frem til træning og konkurrence, men dansk idræt flettes instruktører. Det må der rådes bod på.«

Jeg havde dyrket idræt sammen med Svend Aage i Århus Idræts Club »Fremad«, og det var blevet til et nært vennerkab, hvilket bekræftedes, da jeg – efter at han havde orienteret mig om sine planer – spurgte, om han havde brug for min hjælp. For han svarede, at han ikke kendte nogen, han med større lyst ønskede at samarbejde med end mig. Med det svar var den sag afgjort. Men at jeg skulle opleve at holde 25 års jubilæum på »Den Jyske« – og oven i købet blive den første, der gjorde det, drømte jeg naturligvis ikke om.

Og nu har jeg så påtaget mig at berette om de 25 år. De fleste læsere vil indrømme mig, at det ikke er noget let job, og at den største vanskelighed ligger i begrænsningen. Mange elever og kursister kunne fylde dette årsskrift med minder og betragtninger over et enkelt semester eller over et kursus eller to, om oplevelser, som er uforglemelige for dem, og de udgør kun en brøkdel af, hvad jeg har oplevet i de omkring 9.000 dage, jeg har tilbragt på »Den Jyske«. Men jeg vil forsøge at fremkalde minder om skelsættende begivenheder og om episoder, der enten fortæller om livet på skolen i alvor og gammen eller indgår i en bedømmelse af skolens virksomhed og udvikling.

På den koldeste dag i 1942 – et sted registreredes minus 28 grader celsius – besluttedes det at placere »Den Jyske Idrætsskole« i Vejle, og når valget faldt på denne by, skyldtes

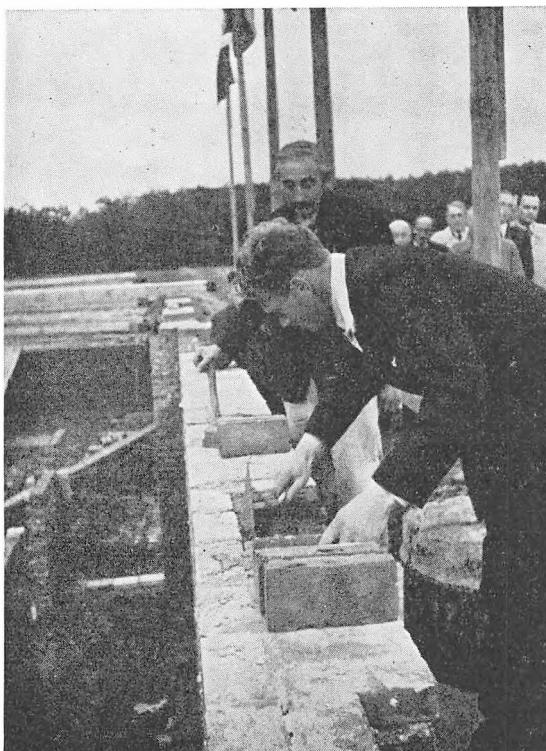
Skolen før

det blandt mange andre ting, at Vejle byråd stillede det nødvendige areal til rådighed for Svend Aage Thomsen. Og vi kan vel hurtigt blive enige om, at en yndigere og mere velegnet plet end den i Nørreskoven kan ikke tænkes. Ud over arealet på 10 tønder land gav Vejle by et tilskud på 20.000 kr., senere forhøjet til 40.000 kr., samt lod udføre diverse anlægsarbejder til 64.000 kr.

Der opnåedes et statslån på 97.000 kr., Vejle Bank bevilgede et prioritetslån på 100.000 kr., hos sin familie lånte Svend Aage 20.000 kr., og endelig indbragte en landsindsamling, bl. a. gennem salg af 25 øres murstensmærker, den imponerende sum af 42.000 kr.

Men penge var ikke nok i besættelsestiden, f. eks. var det forbudt at anvende cement til andet end det nødvendigste boligbyggeri, og de moderne grave- og transportmidler, der i dag betragtes som uundværlige, kendte man ikke i 1942. Bortkørsel af jord fra udgravnningen foregik således med trillebør og hestevogn, kalk måtte man selv læske på stedet, betonblandingen skete med håndkraft, og tømmeret måtte hejses op ved hjælp af taljer.

Men der var alligevel en vis fart over feltet, hvilket også gjaldt skydebanen i Bybækdalen og skihopbakken på Gyllinghøj, hvilket sidste projekt nød mere end almindelig interesse, fordi det var den første af sin art herhjemme.

*Sv. Aa.
murer grundstenen*

Grundstensnedlæggelsen den 3. oktober 1942 blev en såre enkel, men alligevel smuk højtidelighed. Svend Aage murede selv den tredie sten ind, idet han sagde: »Måtte alle de ønsker, tanker og drømme, jeg har haft med denne skole, blive til virkelighed. Jeg murer denne sten ind med de ord, der står på vot mærke: »Med stenen mures ønsker ind om sundhed, kraft og rene sind«.«

Allerede den 14. november holdtes rejsegilde.

Men herefter generedes arbejdet af frosten, og det var ikke til at overskue, hvornår skolen kunne stå færdig, hvorfor det var med nogen betenkning, man indbød til første kursus med start den 3. juli. Dansk Håndbold-Forbund havde glæden og æren ved at have det første hold kursister på skolen, i øvrigt under Axel Pedersens dygtige ledelse. Det blev i denne første

sommer til i alt syv kursus – et beskeden antal i sammenligning med, hvad det har udviklet sig til gennem årene.

Mens kursisterne boltrede sig på skolen og i dens herlige omgivelser, begyndte vi at glæde os til skolens første fem månaders vinterkursus, idet dette hold skulle være det pionerhold, skolens virksomhed skulle bygges videre på. Under denne vinterskole fandt den officielle indvielse af skolen sted, den 5. december, en stor dag for alle der havde medvirket til resultatet, og for alle der var til stede.

Så havde da Den Jyske Idrætsskole begyndt sin gerning – med vilje til at tjene og styrke dansk folkeliv på højskolevis, men også med tro på, at det gennem idræt og gymnastik ville lykkes at komme i kontakt med nye kredse i dansk ungdom.

På vinterskolen var der 36 elever, der – som kursisterne havde gjort det – tog de endnu primitive forhold, skolen kunne byde dem, med godt humør. Eleverne blev indkvarteret med fra fire til seks på hvert værelse. Her fandtes ud over sengene, som i øvrigt havde træbunde, kun to taburetter, et bord og et lille skab. Sengebundene måtte nu og da hentes hjem fra skoven, når det var gået livligt til ...

Skolens gymnastiksals var antagelig Danmarks mindste, men til gengæld den stærkest udnyttede. Ofte var der i den samlet 60-70, og den er såmænd også blevet brugt til instruktion i ishockey. Til egentligt boldspil var den absolut uegnet, og når der skulle spilles eller dyrkes fri idræt, måtte det foregå uden dørs, ikke sjældent i forrygende snestorm, ofte i øsende regnvejr.

Ud over elevværelser og gymnastiksals rummede hovedbygningen to klasseværelser, en opholdsstue, spisesal og køkken. Man var altså ikke forvænt med undervisningslokaler, og det ene klasseværelse blev endda undertiden brugt som sovesal for kursister, ja, det hændte endog, at man måtte ty til strygestuen, hvor flere af »Dudderne« har boet. Weekend-hytten – af sommereleverne kaldet »Jomfruburet« – blev bygget om til vinterbrug, fik installeret kakkelovn og kom til at huse mange både elever og kursister.

Var forholdene inden døre trange, havde man til gengæld gode forhold uden dørs, et dejligt stadionanlæg med løbebaner, hele Nørreskoven og den finske badstue, som var af uvurderlig betydning for eleverne, som her kunne hente lindring for ømhed i lemmerne.

De snævre kår inderdørs blev forbedret lidt efter lidt. Svend Aage Thomsens broder Alfred Thomsen, Askov, kom til undsætning ved erhvervelsen af »Skovhytten«, som efter ombygning gjorde god fyldest som kombineret lærer- og elevbolig. Desuden blev skolens nabo mod vest – »Nørremarksgården« – først forpagtet og siden købt af Svend Aage Thomsen, og mens stuehuset blev anvendt til lærerbolig, rykkede skolens landbrugsafdeling ind i udhusene. Joh, vi havde såvel heste, som kør og grise og var så godt som selvforsynende med haveprodukter, hvilket havde stor betydning under besætten, da alt var både rationeret og dyrt.

I foråret 1944 indgik mange forespørgsler om kursus, som man nødigt ville sige nej til, og derfor tog man den 20. marts fat på opførelsen af kursusbygningen »Jomsborg«, som alle rede kunne indvies ved elevmødet den 25. juni samme år.

Også det første hold sommerpiger skal fremhæves. Der var ikke mange på holdet, men det var ivrige og talentfulde piger, og det var en bevæget afsked, da de rejste hjem den 30. juli. De to »lange kursus« kom til at danne mønster for den lange række af sådanne kursus, der er fulgt efter den spændende start.

Fristelsen til fordybelse i minderne dæmpes af forvisningen om, at mange læsere, hvis kontakt med skolen f. eks. hidrører fra det sidste tiår, ikke har de rette forudsætninger for at kunne placere tildragelser i det perspektiv, vi havde i 40'erne, men lad mig alligevel i flæng remse op, hvad der i skriveøjeblikket vælter rundt i min »husker«.

Cykelturen til Jelling og Faarup sø, og den til VASG&I-formanden Kr. Mogensen på Vindelevgård. Pinseturen pr. hestevogn til konsul Aage Schjøth. Tankelæseren Villefrance. Gymnastikopvisninger i øsende regn under elevmøerde. »Danmarks Saga«. Sejlturene med fiskekutteren på Vejle fjord. »Katten af tønden« i bidende kulde. Besøg på institutioner og virksomheder i Vejle. Håndbolddommereksamten udendørs i stormvejr. Min egen ringhed som »Kong Faruk«. De mange gode underholdningsaftener både ude og inde.

Jeg kommer heller ikke uden om at nævne, at »Den Jyske« spillede en vis rolle i den illegale periode. I 1944 modtog skolen således flere politibetjente, der var »gået under jorden«. Rensningsanlægget bag den finske badstue var et godt gem-

Kong Faruk med harem

mested, og her lå således sprængstoffet og andet nødvendigt til besættelsestidens største danske jernbanesabotagehandling, der ramte den jyske hovedlinje ved Tirsbæk. Også »Nørremarksgården« blev benyttet som gemmested for nedkastet materiale. På »Jomsborg« var det hemmelige rum under Ross Sørensens seng en overgang fyldt med sprængstof, og det var også på »Jomsborg«, det antagelig hidtil mest besynderlige indendørs håndboldkursus blev afviklet. Det var bestemt ikke luftfyldte bolde, der blev snakket mest om ved den lejlighed!

3. maj 1945 foretog tyskerne en razzia på skolen og på »Nørremarksgården«, men Dencker klarede skærene, og de øvrige blev advaret så betids, at ingen kom til at lide overlast.

Jeg vil heller aldrig glemme aftenen den 4. maj. Eleverne var samlet hos Viggo Søndergård i »Skovhytten«, da budskabet om tyskernes kapitulation blev bragt i radioen fra England. Jubelen var så voldsom, at vi bagefter undrede os over, at taget ikke var løftet af hytten. Så snart vi havde sundet os, tog vi selvfølgelig ind til Vejle for på nært hold at kunne følge de begivenheder, kapitulationen umiddelbart satte i gang.

Besættelsestiden havde uden tvivl sin andel i, at interessen for at komme på kursus steg ganske betydeligt, og det var

sådan, at så godt som hvert eneste kursus drog flere med sig. »Den Jyske« fik hurtigt et godt ry, og trods sin lidenhed blev den hurtigt Danmarks største på kursusområdet. Et danmarkskort i kaminstuen blev hurtigt overbroderet med nipse-nåle, som angav hvorfra i landet elever og kursister kom.

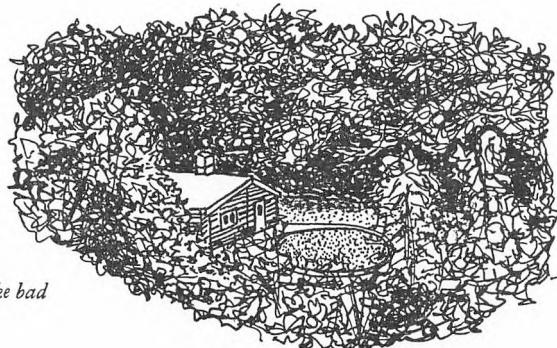
Skolens ry bredte sig snart ud over landets grænser. Allerede i 1947 var skolen hjemsted for et intereuropæisk håndbolddommerkursus, i foråret 1948 var der træning med henblik på de olympiske lege i London, og det gentog sig i 1952 forud for Helsinki-legene, da vi havde besøg af såvel danske som norske og finske eliteidrætsmænd. Også kandidaterne til det finske fodboldlandshold trænede på »Den Jyske«, og de fik sig for resten en kold overraskelse. Da de kom til skolen, gjaldt deres første fryderåb de dejlige grønne plæner, som de den følgende dag skulle boltre sig på, men da de vågnede om morgenen, lå der en halv meter sne overalt. Situationen lettedes dog hurtigt. Sluffen til plæneklipperen blev lavet om til sneplov, og ved fælles hjælp blev banen hurtigt ryddet.

Når talen er om olympisk træning, må jeg ikke glemme at nævne, at blandt de udenlandske idrætsmænd, som har grundlagt topformen på »Den Jyske«, er nordmanden Egil Danielsen antagelig den, der nåede længst. Han trænede på skolen i det tidlige forår 1956, og i november drog han til Melbourne, hvor han blev olympisk mester og ikke blot satte olympisk rekord i spydkast, men også verdensrekord med 85,71 m, næsten seks meter længere end sølvmedaljetageren, polakken Sidlo.

Hans resultat var en god reklame for »Den Jyske«, idet Egil Danielsen i de mange interviews, han måtte give, sjældent glemte at fortælle, hvor han havde grundlagt formen.

Topresultater er som regel med til at give idrætten bredde, og det er naturligvis først og fremmest for bredden, en idræts-skole skal arbejde. Hvad »Den Jyske« da også altid har gjort og fortsat gør.

Bredden blev endda så stor, at det snart stod klart, at nød-løsninger og udvidelseslapper ikke løste pladsproblemerne. Den allerede omtalte baby-gymnastiksals blev brugt af brydere, cricketspillere, cykelrytttere på ruller samt af fodbold- og håndboldspillere, men tilfredsstillende var det naturligvis ikke, og det var det slet ikke, at de drenge, der blev inviteret for at

Det finske bad

virke som »medier« for deltagerne på DBU's trænerkursus, måtte indkvarteres på loftet og i garagerne på »Nørremarks-gården«. De måtte gøre toilette i vaskehuset, hvor der end ikke var brusebad, men kun koldt vand og vaskefade. Samt gammeldags das – !

Allerede i 1945 nedsattes et byggeudvalg, i 1946 blev man klar over retningslinjerne for fuldførelsen af den nu kun »barberede« skole, og tegningerne blev udfærdiget, men det skulle vise sig at være et spinkelt grundlag for de vanskeligheder i både økonomisk og restriktiv retning, der tårnede sig op for byggeri af denne karakter.

Der kunne skrives et langt og interessant, om end ikke just opmunrende kapitel om de anstrengelser, skolens ledelse gennem en halv snes år gjorde sig for af få alle de myndigheder, der skulle give tilladelse, i tale. I 1949 opnåedes Dansk Idræts-Forbunds tilslagn om økonomisk støtte, og det var dejligt, men kun et meget lille skridt på vejen.

Først i 1956 blev planerne endelig godkendt, og samtidig forelå tilslagn om økonomisk støtte fra Vejle kommune, staten og Dansk Idræts-Forbund. Sidstnævnte havde haft et godt udbytte af et landslotteri, hvis formål bl. a. var at skaffe midler til udvidelse af »Den Jyske«, og fra denne blev der da også solgt ikke færre end 2.113 lodder.

Men – kort før jul viste en licitation over arbejderne ved den projekterede udvidelse, at budgetsummen ville blive overskredet ganske betydeligt. Skulle man så gennem hele »maskineriet« en gang til? Nej, her præsterede arkitekt Chr. Lauersen og ingeniørfirmaet Chr. Ostenfeld og W. Jønsson et virkelig

imponerende stykke revisionsarbejde. En licitation den 25. februar 1957 viste, at nu var der ramt rigtigt.

Og hvad fik man så for millionerne?

Et svømmebassin på $12,5 \times 25$ m, en idrætshal på 24×44 m, en gymnastiksals på 10×20 m, en elevbygning med 60 to-mands værelser, spisesal, foredragssal, et moderne køkken, diverse omklædnings-, bade-, redskabs-, depot- og opholdsrum samt en lærerbolig. Hertil kom forandringer i den bestående hovedbygning og en stor udvidelse af de udendørs træningsanlæg, til en samlet byggeudgift på 3.353.500 kr.

Mindre end fire uger efter den sidste licitation forelå den endelige byggetilladelse, og en uge senere tog vintereleverne de første symbolske spadestik. Det var den 27. marts. Tre måneder senere var køkken, spisesal og foredragssal i rejsehøjde, 13. og 29. august var henholdsvis elevbygning og gymnastiksals lige så langt, 17. september holdtes rejsegilde, og 19. oktober var alle større bygninger under tag, – altså mindre end syv måneder fra modtagelsen af byggetilladelsen.

»Sikken et rod« var det stadige omkvæd i den tid, når et hold kursister arriverede til skolen, men de, der havde været her før, tilføjede: »Et dejligt rod«, og de udtrykte glæde over, at Svend Aage Thomsens drøm endelig var ved at gå i opfyldelse.

Det var da også en stor dag, da de tolv store kranse blev hejst over idrætshallen. Det var ved den lejlighed, det blev sagt, at man stilede mod at gøre Vejle til et centrum for dansk idræt.

Svend Aage Thomsen var for rørt til at sige, hvad hans hjerte og hjerne havde ønsket, han skulle fremføre ved rejsegildet, men jeg tillader mig at citere et afsnit af det, han skrev i årsskriftet samme år:

»Jeg vil gerne pointere, at Den Jyske Idrætsskole ikke er et enkeltmandsværk – lige så lidt som noget andet stort værk kan blive det. En mand kan tiltuske sig æren eller få den tildelt. Det er ikke falsk beskedenhed, men inderligt og ærligt ment, når jeg siger, at Den Jyske Idrætsskole er et værk, der i første række skyldes min bestyrelse, der roligt og besindigt udstak den linje, hvorefter værket skulle fuldføres, og fulgte den uden at lade sig besnække af min utålmodighed og optimisme. Disse mænds nøgterne vurdering og saglighed har og

Kongen i havesstu'en

så været stærkt medvirkende til den goodwill, der er blevet os til del, først og fremmest fra DIF, Vejle byråd og de bevilgende myndigheder. – Tak!«

Den 20. juli 1958 oprandt endelig den dag, Den Jyske Idrætsskole skulle indvies, og sommersolen viste sig fra sin pæne side, da kong Fr. IX præcis kl. 14 ankom til skolen.

Jeg havde i al min travlhed nær glemt at rulle den røde løber ud, men netop som majestætens vogn kørte ind på pladsen foran hovedindgangen, var alt klart til den store fest. Et stort arbejde var gået forud, nær 1.000 gæster var inviteret, men alt klappede.

Det blev en uforglemmelig fest i idrætshallen, og skolen fik mange gode ord med på vejen, men jeg må nøjes med nogle korte citatudpluk:

Kongen blev budt velkommen af skolebestyrelsens formand, borgmester Willy Sørensen, Vejle, som bl. a. sagde: »Vi er taknemmelige for Deres Majestæts nærværelse på denne store dag for Den Jyske Idrætsskole, da resultatet af mange ihærdi-

ge og årelange anstrengelser er fuldbyrdet med de – synes vi – smukke og gode resultater, vi i dag præsenterer.«

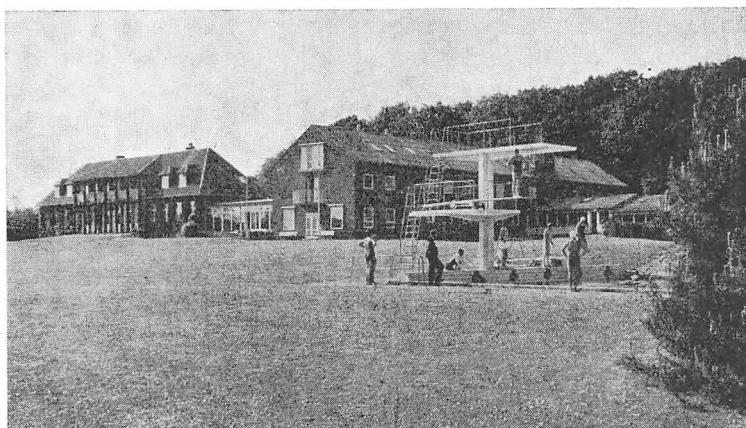
På byggeudvalgets vegne udtalte skolens næstformand, Otto Lassen, Århus: »Vi takker for den tillid, man har vist os ved at lade os arbejde med denne interessante opgave. Vi glæder os over, at vor stædighed og tro på sagens rigtighed omsider har givet resultat. Men denne tro og stædighed hænger nøje sammen med Svend Aage Thomsens ideelle tanker, og derfor har overdragelsen et videre perspektiv. Skolen er rejst til gavn for dansk idræt, og vi håber, at denne må finde et hjem og et samlingssted her, således at skolen i virkeligheden er skænket og overdraget til dansk idræt.«

Dansk Idræts-Forbunds formand, landsretssagfører Leo Frederiksen, udtalte bl. a. i sin meget smukke indvielsestale: »Nu står vi så her, da arbejdet er færdigt, og da vi kan indvie skolen. Jeg vil gerne have lov til at sige, at dette kun er afslutningen på et vist stadium på vejen. Nu har man skabt skolen, men tilbage står en endnu vigtigere opgave: at drive skolen. I morgen er det hverdag for skolen igen, og også i det arbejde bliver der brug for alle gode kræfter. Det står til ungdommen at udnytte de gode forhold, der er skabt for den på denne nye skole. Her kan skolearbejdet foregå under de bedste betingelser, og her kan idrætsledere og -instruktører dygtiggøre sig, udvide deres kundskaber til glæde for sig selv og til gavn for dansk idræt.«

Desuden talte statskonsulent for ungdomsundervisningen, dr. phil. Roar Skovmand, og kontorchef F. Martensen-Larsen, indenrigsministeriet, hvorefter sommerpigerne sang en kantate, Birte Thomsen læste en prolog, og der blev vist gymnastik.

Det er sjældent og var navnlig den gang yderst sjældent, kong Frederik tog ordet ved slige lejligheder, men opmærksomme festdeltagere lagde mærke til, at der fandt en kort ordveksling sted mellem majestæten og Leo Frederiksen, og da gymnastikpigerne var af gulvet, gik kongen på talerstolen for spontant at sige:

»Jeg vil gerne bringe Den Jyske Idrætsskole min hjerteligste lykønskning i anledning af indvielsen. Først og fremmest synes jeg, at dagen er Svend Aage Thomsens – det er hans og hans families energi og urokkelige tro på den opgave, han i sin tid stillede sig, der i dag er forvandlet til Den Jyske Idrætsskole.

Skolen nu

Måtte denne skole blive til gavn for dansk idræt og til ære for Danmark!«

Det, at majestæten tog ordet, og det majestæten sagde, slog benene væk under den ellers så koncentrationsstærke Svend Aage Thomsen. Han var simpelt hen for bevæget til at sige det, han havde forberedt sig på, men fik dog udtrykt håbet om, at »vi, der har fået så mange gode ønsker med på vejen, må få kræfter til at gøre et godt og dygtigt arbejde for dansk ungdom. Tak, Deres Majestæt – tak allesammen.«

Efter den officielle indvielse var der lejlighed til for gæsterne at bese skolen og idrætsanlæggene, inden det store selskab igen samledes i den festligt smykkede hal til det største kafefebord i skolens historie. Da så mange stod bag kæmparrangementet, har jeg lov til at sige, at alt klappede.

Nu kunne »Den Jyske« for alvor begynde sin gerning til gavn for elever og kursister og til gavn for dansk idræt, og jeg skal love for, der kom gang i både vinter- og sommerskolerne, hvortil vi indtil da ikke havde været lige frem forvænt med tilstrømningen. Nu var forholdene, som de skulle være, og det rygtedes omgående.

Vinterskolen blev gjort til fællesskole, hvilket bl. a. var en gevinst derved, at vi fik flere udenlandske elever, f. eks. fra Norge, hvor de ikke havde en tilsvarende skole.

Som tidligere nævnt begyndte vi med syv kursus i 1943,

allerede i 1946 passerede vi for første gang 25 kursus, idet vi nåede op på 31 med tilsammen 1.075 deltagere. Efter en lille nedgang i det olympiske år steg det påny, og rammerne blev faktisk sprængt i 1953 og 54, da vi nåede op på 49 kursus med 1.648 kursister. Udvidelsen var altså tilstrækligt alene på grund af tilstrømningen til vore kursus. I det sidste kursusår nåede vi op på 175 kursus med 5.078 deltagere, og på 25 år blev det til 2.100 elever og ca. 56.000 kursister, samt de mange besøgende fra ind- og udland, idet skolen er et yndet udflugtssted – lige fra husmoder- og landboforeninger til ungdoms- og idrætsforeninger samt skoler, så det er jo ikke så få mennesker, jeg er kommet i forbindelse med gennem alle disse år.

Skolen er også kendt i udlandet, f. eks. får skolen hvert år besøg af mange svenske fodboldklubber, da træningsforholdene ikke er så gode hjemme i foråret, sidste år havde vi besøg af 10 svenske klubber.

Af andre store arrangementer, skolen har været ramme om, vil jeg lige nævne besøg af de sovjetrussiske fodboldspillere, inden de skulle til VM, Danmarks Olympiske Komites olympiadetræning, træning til europamesterskaberne i boksning, Dansk Boldspil Unions nordiske fodboldturnering, Jydsk Boldspil Unions landsjuniorstævne, De danske Gymnastik- og Ungdomsforeningers landsdelstævne med 472 deltagere, som alle boede på skolen, og til sidst Dansk Bord Tennis Unions store arrangement, nemlig EM i bordtennis for juniores.

De mange ledere, som specialforbundene har uddannet på skolen, har jeg ikke noget tal på, men de løber op i adskillige tusinder, og det er et fortræffeligt arbejde, de forskellige instruktører har lagt for dagen, og det glæder mig at se, at de trofaste forbund møder op år efter år, men det kniber flere gange med plads, så man må ty til leje af 2 huse, som bruges til beboelse for de mange fod- og håndboldspillere, som besøger skolen.

Den store tilstrømning, skolen har haft siden udvidelsen, har betydet meget for dens virke og for alle de, der har besøgt den.

Der er også mange, der stiller mig det spørgsmål: Hvor-når skal I til at udvide igen? Dertil kan jeg kun svare, at siden udvidelsen i 58 har vi fået bygget 2 nye lærerboliger samt et

nyt redskabsrum og kiosk; hvad der skal bygges i fremtiden eller i tiden, der kommer, kan jeg ikke udtales mig om, det er et bestyrelsesanliggende, men jeg kan kun sige, at »Den Jyske Idrætsskole« aldrig bliver færdig med at udvide, idet der stadig viser sig behov for nye lokaliteter.

Vi har til dato haft 24 vinterskoler og 24 sommerskoler, i den tid er der uddannet ca. 2.100 delingsførere, et meget pænt resultat.

Men et er sikkert, de elever, der er taget fra »Den Jyske Idrætsskole«, har alle fået et godt grundlag, som de kan arbejde videre på hjemme i deres respektive foreninger, og mange har også gjort brug af den uddannelse, de har fået, og opnået gode stillinger indenfor idrætten.

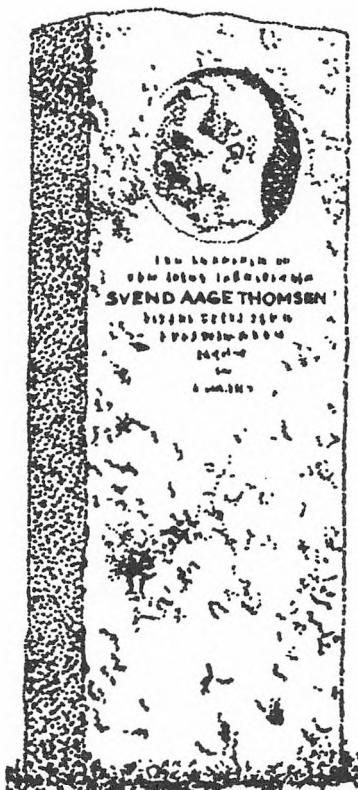
Det er også en stor glæde for os, som er på skolen, at se gamle elevers børn komme som elever, det er tegn på, at de har været glade for at være her.

Nu, når jeg i denne artikel skal give et rids af de 25 år, jeg har været på »Den Jyske«, kan jeg ikke lade være med at lade tankerne gå 25 år tilbage, da der kun var bar mark, ingen populærer, ingen hæk om fodboldbanen, kun en græsfenne, hvor kørerne gik og gumlede – den åbne mark, hvor vi dyrkede vores egne produkter, og så frem til det, der er sket i dag, ja, det er vanskeligt for mig at beskrive, men en dejlig tid har det været.

Sammenhold har der været på de lange kursus, det er sikkert, det fik man bevis på ved vores elevmøder; der mødte man op og drøftede gamle minder, og når vi til slut samledes om bålet og så flammen brændte, ja, så gav det os nyt mod til igen at mødes på skolen.

Da skolen skulle udvides, var man bange for, at den hygge, der var i den gamle skole, ikke kunne flyttes over i den nye. Vel, det kunne jo ikke blive som i gamle dage, men som tiderne skifter, så må man også følge med i det nye, der sker, og det er mit håb, at den tone og ånd, der herskede den gang, må blive flyttet over i den skole, som eksisterer i dag, så vi mange år frem i tiden kan være med til at skabe lys og glans over »Den Jyske«.

Hvert elevhold, der er rejst fra skolen, har fået mange indtryk og minder fra deres tid her, men også udadtil har de repræsenteret skolen på en værdig måde.

Mindesten

Mange opfordringer og invitationer er kommet til skolen til opvisninger udenbys, men skolen ville hellige sig lederruddannelsen, og det er ikke blevet til så mange opvisninger, men enkelte tog vi ud til, jeg nævner: Hårby, Vingsted, Jels, Raks Mølle, Thorsager, Fjerritslev, Højby og Hattlund i Syd-slesvig o.a., dog ikke at forglemme Viggo Søndergåards idræts-og håndboldturné i 1948.

Alle stederne gav eleverne en opvisning, som skolen kunne være bekendt, og I præsenterede skolen på en smuk og værdig måde.

Jeg har i den tid, jeg har været ansat på »Den Jyske Idræts-skole«, arbejdet under 3 medforstandere og 3 forstandere, det har været en tid, hvor man skulle tage stilling til godt og

ondt, men også den tid rummer ting for mig, som jeg vanskeligt kan udtrykke her, men de år, jeg var sammen med Ingrid og Svend Aage Thomsen, er år, som jeg aldrig glemmer. I alt for en ung alder blev Svend Aage revet bort. Dansk Idræt har uendelig meget at takke ham for.

Personlig skylder jeg Svend Aage, skolen og bestyrelsen en stor tak, fordi jeg fik den lykke at være med fra »Den Jyske Idrætsskole«'s start og gøre et stykke arbejde til gavn for dansk idrætningdom, som står os alle meget nær.

Nu har skolen fået en ny forstander: Bjarne Hauger fra Esbjerg, og *mit ønske* skal være, at både gamle og nye elever vil slutte op om ham og de lærerkræfter, der fortsat skal arbejde for, at »Den Jyske Idrætsskole« kan gå en lys og lykkelig fremtid i møde.

Med dette ønsker jeg alle gamle elever, kursister, kursusledere og specialforbund en rigtig glædelig jul og et lykkebringende nytår med et på gensyn.

Knud Thomassen.

Knud Thomassen

Kursusvirksomhed 67

Januar

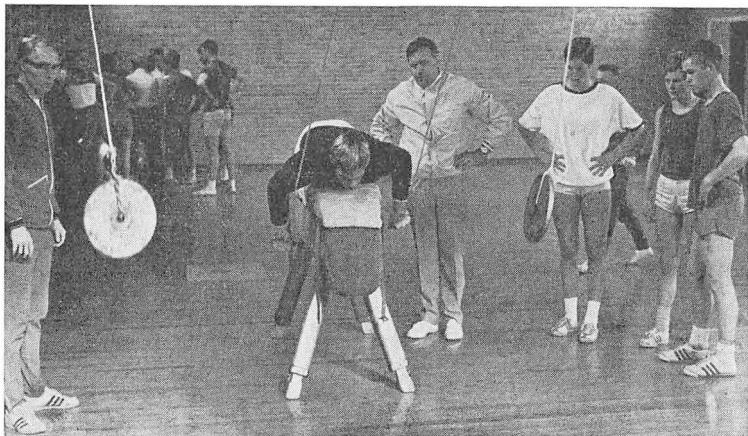
- 4.- 8. Dansk Boldspil Union — ynglingetrænerkursus
- 7.- 8. Dansk Håndbold Forbund — VM — træning f. herrer
- 8.-21. Vejle Handelsskole — defektricekursus
- 14.-15. Dansk Athletik Forbund — træningskursus
- 14.-15. Nordjysk Athletik Alliance — træningsophold
- 14.-15. Aarhus 1900 — træningsophold
- 20.-22. Dansk Døve Idrætsforbund — fællestræning
- 21.-22. Jydsk Boldspil Union — weekend-instruktionskursus
- 21.-22. Dansk Gymnastik Forbund — Udvalget for Kvindelig idrætgymnastik — fællestræning.
- 22.-28. De Danske Gymnastik og Ungdomsf. — håndboldinstruktionskursus I
- 28.-29. Dansk Gymnastik Forbund — dommerkursus
- 28.-29. Skive IK — træningsophold
- 30.- 3. febr.: Kalk og Teglværksforeningen af 1893 — teglmesterkursus I

Februar

- 6.-10. Kalk og Teglværksforeningen af 1893 — teglmesterkursus II
- 11.-12. Danmarks Olympiske Komite — olympiadetræning
- 11.-12. De Danske Gymnastik og Ungdomsf. — formandsmøde
- 12.-18. De Danske Gymnastik og Ungdomsf. — håndboldkursus II
- 12.-25. Vejle Handelsskole — defektricekursus
- 25.-26. Ribe Amts Gymnastikf. — håndboldinstruktionskursus
- 26.-11. marts: Vejle Handelsskole — defektricekursus

Marts

- 3.- 5. Dansk Døve Idrætsforbund — fællestræning
- 4.- 5. Jysk Ride Institut — hestens værn
- 4.- 5. Dansk Kano og Kajakforbund — instruktionskursus
- 5.-10. Danmarks Sportshandler Forening — medhjælperkursus
- 11.-12. Skive IK — træningsophold
- 11.-12. Dansk Ride Forbund — kursus for aut. springdommere
- 11.-12. Dansk Gymnastik Forbund — Udvalget for Kvindelig idrætgymnastik — fællestræning.
- 11.-18. Gnosjö Idrottsförening — træningsophold
- 12.-19. Idrottsföreningen Kamraterna, Norrköping — træningsophold
- 18.-19. Boldklubben Rødvore — træningsophold
- 18.-23. Nässjö Idrottsförening — træningsophold
- 19.-26. Oslo Speidernes Idrottslag — træningsophold
- 21.-28. Oslo Studentenes Idrottslag — træningsophold
- 21.-27. Københavns Idrætsforening m. fl. — blandet påskekursus
- 22.-27. Fyns Bicykle Club — træningsophold
- 22.-27. Odense Cyklebane Club — træningsophold
- 23.-27. Kastrup-Tårnby Athletikkklub — påskekursus
- 23.-27. Jysk Ride Institut — påskekursus

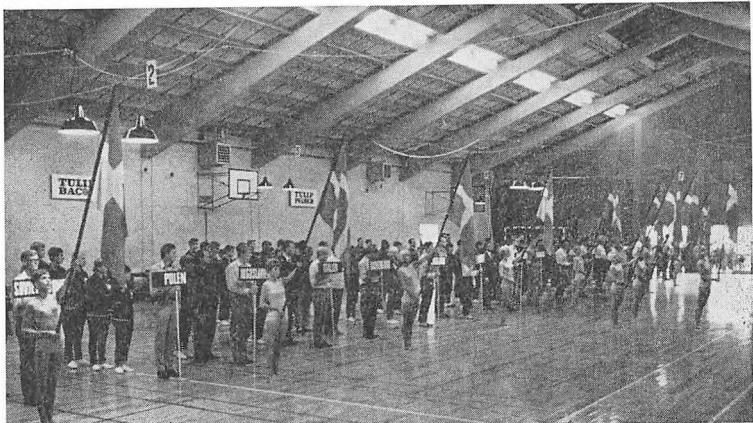

Glimt fra olympiadetræningen

- 23.-27. Aarhus Gymnastik Forening — påskekursus
- 27.- 2. april: Malmö F.F. — træningsophold
- 27.- 2. april: Hultsfreds Allm. Idrottsklub — træningsophold
- 28.- 1. april: Åtvidabergs Fotbollsförening — træningsophold

April

- 1.- 2. Dansk Forening for Rosport — kursus for ungdomsledere
- 2.- 6. Älmhult I.F. — træningsophold
- 2.- 7. Tidaholm G.I.F. — træningsophold
- 2.- 8. Falu Bollsällskap — træningsophold
- 2.-15. Vejle Handelsskole — defektricekursus
- 7.- 9. Jysk Ride Institut — Danmarks Sportsheste — Avls forbund
- 8.- 9. Dansk Gymnastik Forbund — Udvalget for Kvindelig idrætgymnastik — fællestrenæring
- 8.- 9. Dansk Athletik Forbund — længde og trespringskursus
- 9.-15. Stockviksverkens I.F. — træningsophold
- 12.-15. Sergentgruppens Fællesorganisation — organisationskursus
- 15.-16. Danmarks Sportsfiskerforbund — repræsentantskabsmøde
- 20.-23. Dansk Athletik Forbund — forbundsdommerkursus
- 20.-23. D.D.S.G. og I — athletiklederkursus
- 21.-23. Dansk Gymnastik Forbund — motionsledere
- 21.-23. Jysk Ride Institut — ridekursus i St. Bededagsferien
- 23.-26. Sct. Knuds Gymnasium — lejrskole
- 24.-28. Arbejdernes Oplysningsforbund — tillidsmandskursus
- 28.-30. Danmarks Sportsfiskerforbund — kasteininstruktørkursus
- 28.- 1. maj: Lyngby Roklub m. fl. — træningskursus
- 29.-30. Dansk Forening for Rosport Kaproningsudvalget — trænermøde
- 29.-30. Dansk Ride Forbund — kursus for bestyrelsesmedlemmer
- 30.- 6. maj: Idrottsföreningen Kamraterne — træningslejr
- 30.-13. maj: Vejle Handelsskole — defektricekursus

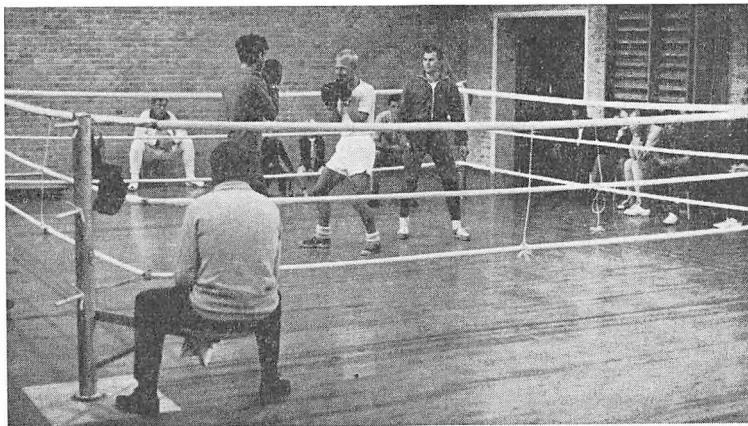
Indmarchen ved Europamesterskaberne for juniores i bordtennis

Maj

- 2.- 6. Dansk Cricket Forbund — instruktionskursus
- 3.- 4. Jydsk Boldspil Union — juniorudtagelse
- 4.- 7. Dansk Døve Idrætsforbund — instruktionskursus
- 6.- 7. Danmarks Olympiske Komite — fællestræning
- 6.- 7. Dansk Sanger Forbund — dirigentkursus
- 7.-13. Idrætsforeningen »Posten« — Kh's kursus
- 7.-13. Dansk Amatør Bokse Union — E.M. fællestræning
- 16.-19. Aarhus Statsgymnasium — lejrskole
- 20.-21. Sct. Georgs Gilderne i Danmark — landsgildets 9. grundkursus
- 27.-28. Dansk Ride Forbund — kursus i baneopbygning — afslutningsstæv.

Juni

- 11.-17. Göteborgs Distrikts Idrottsförbund — div. idrætsgrene
- 11.-18. Dansk Vægtløftnings-Forbund — instruktionskursus
- 11.-18. Duddé Bidstrup's Gymnastikinstitut — gymnastik — svømmekursus
- 17.-18. Dansk Boldspil Union — udtagelser øst-vest
- 17.-21. Dansk Håndbold Forbund — instruktionskursus 1-års
- 18.-23. Göteborg Distrikts Idrottsförbund — div. idrætsgrene
- 18.-25. Jysk Ride Institut — ridekursus
- 18.-25. Ranum Idræts Forening — håndboldmedier
- 21.-25. Dansk Håndbold Forbund — instruktionskursus 1-års
- 23.-27. Dansk Boldspil Union — kursus I
- 23.-27. Dansk Boldspil Union — kursus II
- 24.-25. Dansk Gymnastik Forbund — instruktionskursus
- 24.- 1. Dansk Svømme Forbund — synkroniseret svømning
- 25.- 2. Jysk Ride Institut — ridekursus
- 27.- 1. Dansk Boldspil Union — kursus I
- 27.- 1. Dansk Boldspil Union — kursus II

Indvielsen af DAB U's nye boksering

Juli

- 1.- 5. Dansk Boldspil Union — kursus I
- 2.- 8. Silkeborg Badminton Klub — instruktionskursus
- 2.- 9. Jysk Ride Institut — ridekursus
- 5.- 9. Dansk Boldspil Union — kursus I
- 5.- 9. Dansk Boldspil Union — kursus II
- 9.-13. Dansk Boldspil Union — kursus I
- 9.-13. Dansk Boldspil Union — kursus II
- 9.-15. Dansk Arbejder Idrætsforbund — fodbold-håndbold instruktionskursus
- 9.-16. Jysk Ride Institut — ridekursus
- 16.-23. Jysk Ride Institut — ridekursus
- 17.-21. Dansk Håndbold Forbund — instruktionskursus 2-års
- 18.-25. Hunseby Gymnastikforening — håndboldmedier
- 19.-25. Dansk Boldspil Union — kursus III
- 21.-25. Dansk Håndbold Forbund — instruktionskursus 2-års
- 23.-29. Dansk Idræts Forbund — lederekursus
- 23.-30. Jysk Ride Institut — ridekursus
- 25.-29. Dansk Boldspil Union — kursus I
- 25.-29. Dansk Boldspil Union — kursus I
- 30.- 5. august: Dansk Bordtennis Union — Europamesterskaber for juniores

August

- 6.- 8. Dansk Håndbold Forbund — instruktionskursus 3-års
- 6.-12. Dansk Amatør Bokse Union — kamplederkursus
- 6.-12. Dansk Boldspil Union — juniortalentkursus
- 6.-13. Dansk Idræts Forbund — fortsættelseskursus for ungdomsledere
- 7.-11. Glostrup Idræts Klub — håndboldmedier
- 7.-11. Håndboldklubben »Viben« — håndboldmedier
- 12.-13. Ebberup Boldklub — træningsophold
- 13.-19. Dansk Amatør Bokse Union — dommerkursus

- 13.-20. Ungdomsringen Karlshamm — træningskursus
- 20.-26. Dansk Amatør Bokse Union — 3-års instruktionskursus
- 20.-27. Skolens Old Boys kursus
- 21.-26. Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening — porcelænsmaling
- 22.-26. Sct. Knuds Gymnasium, Odense — lejrskole
- 26.-27. Jydsk Boldspil Union — dommerkursus I
- 27.- 2. september: Dansk Amatør Bokse Union — 2-års instruktionskursus
- 27.- 9. september: Vejle Handelsskole — defektricekursus

September

- 2.- 3. Danmarks Sportsfisker Forbund — instruktionskursus
- 9.-10. Dansk Gymnastik Forbund Sydjyllandskreds — instruktionskursus for mænd
- 9.-10. Mellemfolkeligt Samvirke — u-landskursus
- 11.-22. Realkreditinstitutfunktionærernes Landsforening — fagkursus
- 16.-17. Mejlbj Idræts Klub — træningsophold
- 16.-17. Dansk Gymnastik Forbund Sydjyllandskreds — week-end kursus for kvinder
- 17.-14. okt.: Foreningen af Danske Materialister — kursus i materialistlære
- 22.-24. I.K. »Skovbakken« — basketballkursus
- 23.-24. Foreningen af faguddannede materialister — generalforsamling
- 23.-24. Dansk Gymnastik Forbund — Udvalget for Kvindelig idrætgymstik — fællestræning
- 23.-24. Jydsk Boldspil Union — dommerkursus II
- 24.- 7. okt.: Vejle Handelsskole — defektricekursus
- 30.- 1. okt.: Dansk Volleyball Forbund — instruktionskursus I

Oktober

- 6.- 8. Dansk Døve Idrætsforbund — instruktionskursus
- 7.- 8. Danmarks Olympiske Komite — olympiadetræning
- 9.-13. Husum Ungdomsforenings Cricketafdeling — instruktionskursus
- 14.-15. Danmarks Sportsfisker Forbund — repræsentantskabsmøde
- 14.-15. Dansk Volleyball Forbund — instruktionskursus II
- 15.-16. Danmarks Sportsfisker Forbund — instruktionsmøde
- 15.-22. Jysk Ride Institut — efterårskursus
- 16.-21. Danmarks Sportsfisker Forbund — juniorkursus
- 21. Danmarks Sportsfisker Forbund — forureningskursus
- 21.-22. Dansk Sejlunion — instruktionskursus
- 22.- 4. nov.: Vejle Handelsskole — defektricekursus
- 23.-27. Arbejdernes Oplysningsforbund — tillidsmandskursus
- 26.-28. Sergentgruppens Fællesorganisation — organisationskursus
- 28.-29. Dansk Gymnastik Forbund — topmøde
- 28.-29. Dansk Athletik Forbund — længde- og trespringskursus

November

- 4.- 5. Dansk Volleyball Forbund — instruktionskursus III
- 4.- 5. Dansk Cykle Union for Landevejssport — instruktør- og lederkursus

- 5.-18. Vejle Handelskole — defektricekursus
- 5. Jydsk Athletik Forbund — sprinterkursus
- 11.-12. Danmarks Olympiske Komite — olympiadetræning
- 11.-12. Dansk Håndbold Forbund — fællestræning for damer
- 18.-19. Arbejdernes Oplysnings Forbund — tillidsmandsmøde
- 18.-19. Dansk Athletik Forbund — længde og trespringskursus
- 25.-26. Dansk Håndbold Forbund — fællestræning for herrer
- 25.-26. Dansk Gymnastik Forbund — Udvalget for Kvindelig idrætsgymnastik — fællestræning
- 25.-26. Dansk Athletik Forbund — repræsentantskabsmøde
- 26.- 9. dec.: Vejle Handelsskole — defektricekursus

December

- 4.- 5. Dansk Gymnastik Forbund Sydjyllandskreds — gymnastikkursus for mænd og kvinder
- 9.-10. Jysk Fodboldtræner Sammenslutning — instruktionsmøde
- 16.-17. Dansk Håndbold Forbund — herrer ungdoms fællestræning
- 16.-17. Dansk Gymnastik Forbund — tekniske komité — instruktionskursus
- 16.-17. Venstres Ungdom — organisationskursus

Værd at vide om generalforsamlingen 15. juli

Formanden, Niels P. Knudsen, bød velkommen. — Herefter udtalte N. P. mindeord over Andreas Overby Jensen, elev fra 62-63, der var kommet så tragisk af dage.

1. *Til dirigent valgtes:* Fl. Blach enstemmigt.

2. *Formandens beretning:* Der havde været mange problemer i det forløbne år — først og mest uheldig dog Bjerregårdssygdom og senere fratrædelse som forstander. Der har været en del avisskrivserier om nedlæggelse af højskolelinien, så man fik en decideret kursistskole, men alle disse artikler synes at være det pure opspind. — Så er der spørgsmålet om elev- eller årsskrift. Sidste år var det elevforeningen, der redigerede og udgav årsskriftet, da Bjerregård selv ønskede at udgive en årsberetning fra skolen. Det blev med meget kort varsel, at Ove Sørensen gik i gang som redaktør, hvilket han klarede til alles tilfredshed. Årsskriftet indeholdt en del om Sv. A. Thomsen og om afsløring af mindesten over nævnte.

Fra skolen melder man om fuldtegnede hold både sommer og vinter. Bakken nede bag hallen skal rives ned, så der bliver plads til projekterede lærerboliger, robassin samt kursistbolig.

Angående lærerkræfter ser det meget sløjt ud. Astrid forlader skolen for at tage med Flensted Jensen til Amerika. Party Jensen har modtaget sin opsigelse efter endt prøvetid (grundet manglende lærereksamen). Begge lærerkræfters forsvinden beklages.

Elevforeningens repræsentant i skoleudvalget har været til mange møder desangående. Og også om ansættelse af ny forstander, der efter annonceringen at dømme skal være en højskoleforstander, hvilket konstateres til stor glæde af elevforeningen. Herunder udtalte formanden dog stor bekymring for skolens fremtid og bad alle gamle elever slutte op om skolen.

Formanden afsluttede sin beretning med at omtale, at Knud Thomassen har kunnet fejre sin 25-års dag for ansættelse på skolen.

3. *Helge Stenkjær aflægger beretning fra skoleudvalget:* I det sidste år har man afholdt 6 møder af ca. 4-5 timers varighed angående lærer- og forstanderansættelse.

4. *Kassereren aflægger regnskab:* Der er en lille nedgang på 362,93 kr., og det balancerer nu på 10.718,23 kr.

5. *Valg af bestyrelsesmedlemmer, suppleanter og revisor:* Genvalg af Marianne Lange, Helge Stenkjær og Ove Sørensen til bestyrelsen. Og genvalg af Ria Andersen og Ib Knudsen som suppleanter, og af Knud Thomassen til revisor.

6. *Årsskrift 1967:* Det overlades til bestyrelsen at træffe nærmere afgørelse om udgivelse, idet man ikke kender den nye forstanders indstilling.

7. *Valg af repræsentanter til elevnyt:* Genvalg.

8. *Eventuelt:* Herunder en del spørgsmål angående den nye forstander og om elevforeningens manglende sæde i forretningsudvalget, hvilket må være forkasteligt.

Fl. Blach sluttede mødet med at udtale sin tak for god ro og orden.

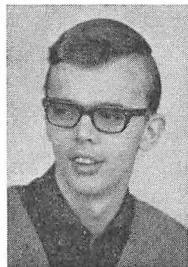
Marianne Lange.

Uni Bartram

— årsskriftets tegner gennem 2 år — skriver selv en sen onsdag nat følgende orienterende dataer; kombineret kåd og overtræt: »Man er 174 cm høj, brune øjne, brunt hår, vejer 62 kg og er født i Hellerup d. 20/10 1940. Forældrene bosat i England; fik uddannelsen som teknisk tegner derover og studerer nu til fritidspædagog! — Og af hobbies er jeg vild med klassisk musik + Beatles. Og er kunstinteresseret og går ind for fri abort, samt er træt af S.F. — og i det hele taget træt af det hele (i dag). God-nat! — P.S. er også gift».

Ove Sørensen

— »den lille redaktør« — f. 13/1 1942. På Den Jyske i 60-61. Veluddannet fritidshjemslærer fra Århus. Udøvende i Fredensborg i ca. 4 år på såvel fritidshjem som i ungdomsklub — dog afbrudt af 1/4 års frugtplukning i det varme Israel. Nu igang med socialrådgiveruddannelsen og ellers bosiddende med hustru i Gjandrup pr. Randers. Og er forvrigt parat til at indfømme at han ikke har en pind forstand på at redigere et sådant årsskrift, men naiv nok til at gøre det alligevel. — Ak ja!

Supplerende forklaring:

Repræsentantskabet, hvis sammenstning er nedfældet i skolens love (fundatsen), velger for et år ad gangen forretningsudvalget, der altså i forholdet til repræsentantskabet arbejder som en bestyrelse for denne – med skolen. Bl.a. ansætter/afskediger forstander og forretningsfører.
– Forstander ansætter og afskediger så lærere i samråd med skoleudvalget. – Forretningsfører ansætter/afskediger den midlertidige hjælp. – Skolens ledelse er kort sagt: repræsentantskab, forretningsudvalg, forretningsfører og forstander.
Elevforeningen er repræsenteret i repræsentantskab (uden stemmeret) og i skoleudvalg. – Arrangerer bl.a. sommerelevmøde og udgiver dette årsskrift.

* SKOLENS STRUKTUR

